

किंच नोचेदिति । इदंमया उच्यमानेकर्मपांडवेभ्यो राज्यांशप्रदानात्मकं तवनोचेत्तममिति शेषः तर्हि तत्रापराधात् कृष्णवर्त्मनिः कस्यथा इति एवं कृष्णवर्त्म कृष्ण एव मार्ग इव सुखप्रापको यस्य स कृष्णवर्त्मऽर्जुनः कुरुनदहेदित्यावृत्त्या योज्यं २८ श्लाघनः आत्मानं कृतार्थमन्वानः नागाः नगतवानसि २९ अनाप्तानां कर्णादीनां आप्तानां विदुरादीनां निग्रहात् दूरीकरणात् ३० अवधूतस्तिरस्कृतः अतएव श्रांतः प्रपद्ये प्राप्नुयां आवसथं गृहं परे हि गच्छ प्रपद्यस्वसेवस्व ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपदानि शोभायः ॥ ३२ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ अकल्पो न किंतु

सत्वांगर्हेभारतानां विरोधादंतोनूनं भविताऽयं प्रजानाम् ॥ नोचेदिदं तव कर्मापराधात् कुरुनदहेत् कृष्णवर्त्मवैकक्षम् २८ त्वमेवैको जातु पुत्रस्य राजन् वशंगत्वा सर्वलोके नरेन्द्र ॥ कामात्मनः श्लाघनो द्यूतकाले नागाः शमपश्य विपाकमस्य २९ अनाप्तानां संग्रहात् नरेन्द्र तथाऽऽप्तानां निग्रहाच्चैव राजन् ॥ भूमिस्फीतां दुर्बलत्वादनंतामशक्तस्त्वं रक्षितुं कौरवेय ३० अनुज्ञातो रथवेगावधूतः श्रांतोऽभिपद्ये शयनं नृसिंहः ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं समेताः ३१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुज्ञातोऽस्यावसथं परे हि प्रपद्यस्व शयनं सूतपुत्र ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं त्वयोक्तम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानप० धृतपूंसं जयसंवादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तं चेदं संजययानपर्व ॥ अतः परं प्रजागरपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वाः स्थं प्राह महाप्राज्ञो धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ विदुरं द्रष्टुमिच्छामितमिहानयमाचिरम् १ प्रहितो धृतराष्ट्रेण दूतः क्षतारमब्रवीत् ॥ ईश्वरस्त्वां महाराजो महाप्राज्ञादिदृक्षति २ एवमुक्तस्तु विदुरः प्राप्य राजनिवेशनम् ॥ अब्रवीद्धृतराष्ट्राय द्वाः स्थं मां प्रतिवेदय ३ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ विदुरोऽयमनुप्राप्तो राजेन्द्र तव शासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छति तं पादौ किं करोतु प्रशाधिमाम् ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रवेशय महाप्राज्ञं विदुरं दीर्घदर्शिनम् ॥ अहं हि विदुरस्यास्य नाकल्पो जातु दर्शने ५ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ प्रविशांतः पुरं क्षतमहाराजस्य धीमतः ॥ न हि ते दर्शने कल्पो जातुराजाऽब्रवीद्विमाम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्य विदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनम् ॥ अब्रवीत् प्रांजलिर्वाक्यं चिंतयानं नराधिपम् ७ विदुरोऽहं महाप्राज्ञं प्राप्तं तव शासनात् ॥ यदि किंच न कर्तव्यमयमस्मि प्रशाधिमाम् ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयो विदुरप्राप्तो गार्हयित्वा च मांगतः ॥ अजातशत्रोः श्लोकावयं सभामध्ये सवक्ष्यति ९ तस्याद्य कुरुवीरस्य न विज्ञातं वचो मया ॥ तन्मे दहति गात्राणि तदकार्षीत् प्रजागरम् १० जाग्रतो दह्यमानस्य श्रेयो यदनुपश्यसि ॥ तद्विह्वलं हि न स्तात धर्मार्थकुशलो ह्यसि ११ यतः प्राप्तः संजयः पांडवेभ्यो न मे यथा वन्मनसः प्रशांतिः ॥ सर्वे द्वियाप्य प्रकृतिं गतानि किं वक्ष्यतीत्येवमेऽद्य प्रचिंता १२ ॥ विदुर उवाच ॥ अभियुक्तं बलवता दुर्बलं हीनसाधनम् ॥ हृतस्त्वं कामिनं चोरमाविशंति प्रजागराः १३ कच्चिदंतैर्महादौर्षैर्न स्पृष्टोऽसि नराधिप ॥ कच्चिच्च परवित्ते पुष्टं न परितप्यसे १४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि ते धर्म्यपरं नैः श्रेयसं वचः ॥ अस्मिन् राजर्षिर्वशे हित्व मेकः प्राज्ञसंमतः १५

कल्पः समर्थ एव सर्वदा विदुरसं दर्शनं मम अप्रत्याख्येयमित्यर्थः जातुकदाचित् अथवा कल्पः कल्पनासंशय इत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रजागरं निद्राया अभवं १० । ११ । यतः यदा प्राप्तः संजयस्तदारभ्येत्यर्थः प्रचिंता प्रकृष्टा चिंता १२ अभियुक्तमित्यर्थः द्रौपदीपात एकः त्रयोऽप्येव प्रजागरावेशभाजनानि १३ गृह्यन् नृसिंहावन १४ । १५

कचित्पुस्तकांतरे स्थितस्य मूलस्य टिप्पणं । प्रेष्यः प्रकर्षेण एषणीयः प्रार्थ्य इति यावत् । तेत्वभाप्रेषितो वनमिति शेषः १ विपरीतः राजलक्षणहीनः सर्वेषां द्वेष्यः भागधेये राज्यांशो अर्चिषां नेत्रदमीनां प्रक्ष
यात् न संमतस्त्वं धर्मात्माऽपि सन्निति उपहासः । अथवा भागधेये न राज्यांशगित्वेन हेतुनाऽपि संमत इत्यप्युपहास एव २ आनृशं स्यात् कृत्वा भावात् । अनुक्रोशात् दयालुत्वात् तितिक्षतेषु धिष्ठिरिति शेषः ३
एतेष्विति । एतेषामधीनो भूत्वेत्यर्थः ४ एतेषु पांडित्यं नास्तीति कुपंडितलक्षणान्याह आत्मज्ञानमित्यादिना । आत्मज्ञानं शास्त्रीयापेक्षं । समारंभः शक्त्यपेक्षः । तितिक्षा वैराग्यापेक्षा धर्मनित्यताश्रद्धापेक्षा । एता
नि अयथाभूतानि मुद्धान् पुरुषार्थात् च्रंशयति ननु पंडिता नित्यर्थः ५ अनास्तिकः परलोकाद्यस्तीति जानन् श्रद्धानः श्रद्धागुरुवेदवाक्यादिषु फलावश्यं भावनिश्चयस्तद्वान् १६ दर्पः परावज्ञानं स्तंभः असन्नतिः
मान्यमानिता मान्यमाना हि आत्मानं मन्यत इति मान्यमाना नित्यस्य भावस्तत्ता १७ । १८ । १९ संसारिणी स्वभावतोऽनवस्थिताऽपि कामात् ऐहिकमुखात् उभयलोकमुखात् बह्वर्धमर्थवृत्तीते संपंडितः । कामोष

॥ विदुर उवाच ॥ राजालक्षणसंपन्नस्रैलोक्यस्याधिपो भवेत् ॥ प्रेष्यस्ते प्रेषितश्चैव धृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः १ विपरीततरश्च त्वं भागधेयेन संमतः ॥ अर्चिषां प्रक्षयाच्चैव ध
र्मात्मा धर्मकोविदः २ आनृशं स्यादनुक्रोशाद्धर्मास्तयात्पराक्रमात् ॥ गुरुत्वाच्च यसि संप्रेक्ष्य बहून् क्लेशांस्तितिक्षते ३ दुर्योधने सौबले च कर्णे दुःशासने तथा ॥ एते
ष्वैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ४ आत्मज्ञानं समारंभस्तितिक्षा धर्मनित्यता ॥ यमर्थान्नापकर्षेति सवैपंडित उच्यते ५ निषेवते प्रशस्तानि निर्दिष्टानि न सेवते ॥
अनास्तिकः श्रद्धान एतत्पंडितलक्षणम् १६ क्रोधो हर्षश्च दर्पश्च ह्रीस्तंभो मान्यमानिता ॥ यमर्थान्नापकर्षेति सवैपंडित उच्यते १७ यस्य कृत्यं न जानंति मंत्रवामं त्रि
तं परे ॥ कृतमेवास्य जानंति सवैपंडित उच्यते १८ यस्य कृत्यं न विद्मंति शीतमुष्णं भयं रतिः ॥ समृद्धिं समृद्धिर्वासवैपंडित उच्यते १९ यस्य संसारिणी प्रज्ञा धर्मार्था
वनुवर्तते ॥ कामादर्थवृणीते यः सवैपंडित उच्यते २० यथा शक्तिचिकीर्षेति यथा शक्तिचकुर्वते ॥ न किंचिदवमन्यते नराः पंडितबुद्धयः २१ क्षिप्रं विजानाति चिरं शृणो
ति विज्ञाय चार्थं भजते न कामात् ॥ नासं पृष्ठो व्युपयुक्ते परार्थे तत्प्रज्ञानं प्रथमं पंडितस्य २२ नाप्राप्य मभिवांच्छंति न घृणंति शोचि तुम् ॥ आपत्सु च न मुह्यंति नराः पंडि
तबुद्धयः २३ निश्चित्य यः प्रक्रमते नांतर्वसति कर्मणः ॥ अवध्यकालो वश्यात्मा सवैपंडित उच्यते २४ आर्यकर्मणि रज्यंते भूतिकर्माणि कुर्वते ॥ हितं च नाभ्यसूयंति
पंडिता भरतर्षभ २५ न हृष्यत्यात्मसंमानेनावमानेन तप्यते ॥ गांगोहदृश्याक्षोभ्यो यः संपंडित उच्यते २६ तत्त्वज्ञः सर्वभूतानां योगज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ उपायज्ञो
मनुष्याणां नरः पंडित उच्यते २७ प्रवृत्तवाक् चित्रकथ ऊहवान् प्रतिभानवान् ॥ आशुग्रंथस्य वक्ता च यः संपंडित उच्यते २८

मार्थोपेक्षयानि कृष्ट इत्यर्थः । कामादिति । यस्तु कामं त्यक्त्वा अर्थवृत्तीते सः अर्थार्थी मोक्षादेव सर्वे अर्थे विदति ज्ञानफले मोक्षे कृत्स्नस्यार्थस्यांतर्भावात् स जनकादितुल्यः अतः पंडित उच्यते २० । २१ चिरं शृणोति
ज्ञानदाहर्याय । अंतःपृष्ठः यथा वदपृष्ठः । व्युपयुक्ते वागव्ययं करोति । परार्थे विषये प्रज्ञानं चिन्तम् २२ । २३ निश्चित्य स्वयं तत्साध्यत्वं कर्मणः अंतर्मध्ये न वसति नोपरमते किंतु समापयत्येव । अवध्यकाळः
सर्वदा सप्रयोजनमेव कर्माचरन् २४ आर्याः शिष्टाः तद्योग्यकर्मणि भूतिरैश्वर्यं तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि २५ । २६ तत्त्वविना शिष्यत्वं । भूतानां जातानां भैश्वर्यादीनां । योगोरचनाप्रकारः उपायस्तदर्थसाम
ग्री । मनुष्याणां मध्ये स नरः पंडितः २७ प्रवृत्तवाक् अकुण्ठितवचनः । चित्रकथोलोककथाभिज्ञः । ऊहस्तर्कः । प्रतिभानंतत्कालस्फूर्तिः २८

प्रज्ञानुगुणद्विषये श्रुतानुगाशास्त्रानुसारिणी २१. अकर्मणाहीनकर्मणायुतादिनेत्यर्थः तादृशोदुर्वोधनः ३० स्वमर्थमिति तादृशः शकुनिः ३१ अकामानन्वयिभक्तिहीनान्नकर्णादीन् । कामयानानन्वयिभक्तिमदः पांडवान बलवंतं युधिष्ठिरं ३२ दुष्टं जनुयुद्धाहादि ३३ संसारयतिभूत्वादिद्वारा प्रवर्तयति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ नैष्कर्म्यमिति अयत्नतः ३८ शून्यं राजद्वारादीन् अज्ञातं यथास्यात्तथा उपास्ते कदर्यै अदातारं ३९ असमुन्नद्धः अनुद्धतः ४० । ४१ । ४२ । ४३ एकयेति । बुद्धिर्बुद्धिमतेत्युपक्रमदेक्या बुद्धयेति व्याख्याद्वयेऽपि समानं द्वेनीतौ कार्यकार्ये । अध्यात्मपक्षे नित्या नित्ये विनिश्चित्य सम्यगवधार्यं त्रीन् नीतो विप्रो दानी न शङ्कन् । पक्षे कामको बलोमान् । चतुर्भिः सामदानभेदद्वैः मित्रं सामेव दानभेदाभ्यामुदासीनं सर्वैः शत्रुं वशीकुरु । पक्षे शमदमोपरमश्रद्धाभिः पंच पक्षद्वयेऽपि

श्रुतं प्रज्ञानुगं यस्य प्रज्ञा चैव श्रुतानुगा ॥ असंभिन्नार्यमर्यादः पंडिताख्यालभेतसः २१ अश्रुतश्च समुन्नद्धो दरिद्रश्च महामनाः ॥ अर्थोश्चाकर्मणा प्रेप्सुर्मूढ इत्युच्यते बुधैः ३० स्वमर्थयः परित्यज्य परार्थमनुतिष्ठति ॥ मिथ्याचरति मित्रार्थं यश्च मूढः स उच्यते ३१ अकामान् कामयति यः कामयानान् परित्यजेत् ॥ बलवंतं च यो द्रेष्टितमाहुर्मूढचेतसम् ३२ अमित्रं कुरुते मित्रं मित्रं द्रेष्टि हि न स्ति च ॥ कर्णचारभते तुष्टं तमाहुर्मूढचेतसम् ३३ संसारयति कृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते ॥ चिरं करोति क्षिप्रार्थं समूढो भरतर्षभ ३४ श्राद्धं पितृभ्यो न ददाति देवतानि न चार्चति ॥ सुहृन्मित्रं न लभते तमाहुर्मूढचेतसम् ३५ अनाहूतः प्रविशति अष्टौ बहुभाषते ॥ अविश्वस्ते विश्वसिति मूढचेतान गधमः ३६ परं क्षिपति दोषेण वर्तमानः स्वयंतथा ॥ यश्च क्रुध्यत्यनीशानः स च मूढतमो नरः ३७ आत्मनो बलमज्ञाय धर्मार्थं परिवर्जितम् ॥ अलभ्यमिच्छन् नैष्कर्म्यान् मूढबुद्धिर्होच्यते ३८ अशिष्यं शास्त्रियोगजन्यश्च शून्यमुपासते ॥ कदर्यै भजेत्यश्वतमाहुर्मूढचेतसम् ३९ अर्थमहांतमासाद्य विद्यामैश्वर्यमेव वा ॥ विचरत्यसमुन्नद्धां यः स पंडित उच्यते ४० एकः संपन्नश्चातिवस्तेवासश्च शोभनम् ॥ योऽसंविभज्य श्रुत्येभ्यः को नृशंसतरस्ततः ४१ एकः पापानि कुरुते फलं भुंक्ते महाजनः ॥ भोक्तारो विप्रमुच्यंते कर्ता दोषेण लिप्यते ४२ एकं हन्यान्न वाहन्यादिषु र्मुक्तो धनुष्मता ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतोत्सृष्टा हन्याद्राष्ट्रं सराजकम् ४३ एकया द्वे विनिश्चित्य त्रींश्चतुर्भिर्वशे कुरु ॥ पंच जित्वा विदित्वा पटु सप्त हित्वा सुखी भव ४४ एकं विपरसो हंति शस्त्रेणैकश्च बध्यते ॥ सराष्ट्रं सप्रजं हंति राजानं मंत्रविष्णुवः ४५ एकः स्वादु न भुंजीत एकश्चार्थान्न चिन्तयेत् ॥ एको न गच्छेदध्वानं नैकः सुतेषु जाययात् ४६ एकमेवाद्वितीयं तद्यद्राजन्नावबुध्यसे ॥ सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ४७ एकः क्षमावतां दोषो द्वितीयो नोपपद्यते ॥ यदनेक्षमया युक्तमशक्तं मन्यते जनः ४८ सोऽस्य दोषो न मंतव्यः क्षमा हि परमं बलम् ॥ क्षमा गुणो ह्यशक्तानां शक्तानां भूषणं क्षमा ४९ क्षमा वशीकृतिर्लोकक्षमया किं न साध्यते ॥ शांतिखड्गः करस्य किं करिष्यति दुर्जनः ५०

द्रियाणि जित्वा । पञ्च विदित्वा संधिविग्रहादीन् ज्ञात्वा । पक्षे अज्ञानार्थापि सांशोऽंकोऽंजरांस्तु च । सप्त हित्वा 'स्त्रियोऽक्षामृगयापानं वाक्पारुष्यं च पंचमं । महच्छदं पारुष्यमर्थदूषणमेव च' इति सप्तदेयानि । पक्षे पंचेन्द्रियाणि बुद्धिमनसी च त्यक्त्वा सुखी भव । तथा च श्रुतिः । 'यदा पंचावतिष्ठंते ज्ञाना निमनसा सह । बुद्धिश्च न विच्छेत्ते तमाहुः परमां गतिम्' इति । पूर्वैर्द्रियाणां प्रत्याहार उक्तः इदानीं तु प्रविलापनमिति भेदः ४४ । ४५ । ४६ । सत्यं यथार्थभाषणं । स्वर्गस्य पक्षे सत्यं ब्रह्म स्वर्गो भोक्षः । पारावारस्य समुद्रस्य ४७ । ४८ । ४९ । ५०

५१. अहितेति । पुत्राणां विग्रहेण कुलसंयमा कुर्विति भावः ५२ द्वावित्यादि पुर्किचित्प्रकृतोपयोग्युच्यते किंचित्प्रसंगादृष्टांतार्थे चेति ज्ञेयम् ५३ असतः शकुन्यादींस्त्वमर्चयसीति भावः ५४ पूजितेति । पुत्रेण पूजितं कर्णत्वमपि पूजयसीत्यर्थः ५५ अनीश्वरत्वं त्वत्पुत्रे ५६ निरारंभ उदासीनस्त्वं पुत्रकलहनिवारणे ५७ प्रभुः पांडवः ५८ पात्रे धर्मः ५९ अपदातारं त्वत्पुत्रम् ६० । ६१ उपाया इति उद्देशः युद्धं कनीयान् भेददानमध्यमः साम उत्तमः । अपाया इति च्छेदे काम्ययोगः कनीयान् काम्यधर्मो मध्यमः इह लोको लोभोऽधमः । त्रयो न्याया इति पाठः स्पष्टार्थः ६२ यथा वक्ष्यो जयेत् त्वया त्वधमाः कर्णादिय उत्तमं यंत्रकार्ये नियुज्येत इति भावः ६३ त्वयि मतिस्त्वत्पुत्रोऽधनोऽतस्त्वमेव पांडवानां राज्यं दातुं प्रभुरसीत्यर्थः ६४ हरणादयस्त्रयोऽपि दोषाः कामादित्रयसहितास्त्वय्येव संतीत्यर्थः ६५ । ६६ शत्रो

अतृणे पतितो वह्निः स्वयमेवोपशाम्यति ॥ अक्षमावान्परंदोषैरात्मानं चैव योजयेत् ५१ एको धर्मः परं श्रेयः क्षमैका शांतिरुत्तमा ॥ विद्यैका परमा तृप्तिरहिंसा सुखा
वहा ५२ द्वाविमौ ग्रसते भूमिः स पौंबिलशयानिव ॥ राजानं चाविरोद्धां ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् ५३ द्वे कर्मणी नरः कुर्वन्नस्मिं लोके विरोचते ॥ अनुब्रुवन् पुरुषं किं
चिदसतोऽनर्चयंस्तथा ५४ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रपरप्रत्ययकारिणौ ॥ स्त्रियः कामिता कामिन्यो लोकः पूजितपूजकः ५५ द्वाविमौ कंटकौ तीक्ष्णौ शरीरपरिशोषिणौ ॥
यश्चाधनः कामयते यश्च कुप्यत्यनीश्वरः ५६ द्वावेव निराजते विपरीतेन कर्मणा ॥ गृहस्थश्च निरारंभः कार्यवांश्चैव भिक्षुकः ५७ द्वाविमौ पुरुषौ राजन्स्वर्गस्योपरिति
ष्ठतः ॥ प्रभुश्च क्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रदानवान् ५८ न्यायागतस्य द्वयस्य बोद्धव्यौ द्वावतिक्रमौ ॥ अपात्रे प्रतिपत्तिश्च पात्रे चाप्रतिपादनम् ५९ द्वावं भसिनि
वेष्टव्यौ गेले बद्धा दृष्टांशिलाम् ॥ धनवंतमदातारं दरिद्रं चातपस्विनम् ६० द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रसूर्यभंडलभेदिनौ ॥ परित्राड्योगयुक्तश्चरणे चाभिमुखो हतः ६१ त्र
योपायामनुष्ठ्याणां श्रूयंते भरतर्षभ ॥ कनीयान्मध्यमः श्रेष्ठ इति वेदविदो विदुः ६२ त्रिविधाः पुरुषा राजन्नुत्तमा धममध्यमाः ॥ नियोजयेद्यथावत्तांस्त्रिविधेष्वेव
कर्मसु ६३ त्रय एवाधनराजन्भार्यादासस्तथासुतः ॥ यत्ते समधिगच्छंति तस्य ते तस्य तद्धनम् ६४ हरणं च परस्वानां परदाराभिर्भर्शनम् ॥ सुहृदश्च परित्याग
स्त्रयो दोषाः क्षयावहाः ६५ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथालोभस्तस्मादेतन्नयं त्यजेत् ६६ वरप्रदानं राज्यं च पुत्रजन्म च भारत ॥ शत्रो
श्चमोक्षणं कृच्छ्राग्नीचिकं च तत्समम् ६७ भक्तं च भजमानं च तवास्मीति च वादिनम् ॥ त्रीनेताञ्छरणं प्राप्तान्निषण्णं स्पिनसं त्यजेत् ६८ चत्वारिंशज्जातुमहाबलेन
वर्ज्या न्याहुः पंडितस्तानि विद्यात् ॥ अल्पप्रज्ञैः सह मंत्रं न कुर्यान्न दीर्घसूत्रैरभसैश्चारणैश्च ६९ चत्वारिंशति तात गृहे वसंतु श्रियाभिजुष्टस्य गृहस्य धर्मः ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः
कुलीनः सखा दरिद्रो भगिनीचानपत्या ७० चत्वार्याहं महाराज साधस्कानि बृहस्पतिः ॥ पृच्छते त्रिदशेन्द्राय तानीमानि निबोध मे ७१

युधिष्ठिरस्य कृच्छ्राद्वैवधात् ६७ भक्तादयः पांडवाः शरणं गृहं त्रयमेऽपि संकटेऽपि तव तु तन्नास्तीत्यर्थः ६८ दीर्घसूत्रैः क्षिप्रनाथ्ये कार्ये चिरं कुर्वद्भिः रभसैः हर्षतरलैः अलसैरित्यपि पाठः चारणैः
सत्त्वकैः अरणैरिति च्छेदो वा रणविरोधिभिर्वृत्तायासकैरित्यर्थः अज्ञैरिति पाठे बहुभोक्तृभिः ६९ वृद्धः कुलधर्मानुपदिशति कुलीनः शिशून् आचारं ग्राहयति सखा हितं वदति तादृशाभीष्मद्रोणविदुराः ।
भगिनी धनं रक्षति तव गृहे सर्वेऽपि संति परंतु पदं शनं गृह्णासीति भावः ७० साधस्कानि सद्यः फलानि ७१

देवताः स्वर्गभाजः स्वर्गपदार्थश्च 'यत्कद्रुःखेनसंभिन्नेनचग्रस्तमनंतरम् ॥ अभिलाषेपनीतंचतत्सुखंस्वःपदास्पदम्' इत्येवंरूपः । अतस्तेपत्यमंकल्पाः धीमतामगस्त्यादीनामनुभावंसमुद्रपानादिप्रभावं
तेपिदेवतुल्याइत्यर्थः । विनयोऽपिगुरुरसादकरत्वेनसद्यःफलः विनाशविनाशहेतुकर्मापिचौर्यादिकंतच्चत्वय्येवास्ति तवतुसर्वकर्ममानार्थमेवेतिभावः ७२ । ७३ अग्निवत्पित्रादयोऽपिपूज्याएवना
स्कंदनीयाः तवपुत्रस्तुगुरुमुधिष्ठिरंनपूजयतीतिभावः ७४ पितृन्अग्निष्वात्तादीन् गोत्रप्रवर्त्तकानृपांश्च मनुष्यान्पित्रादीन् 'ज्येष्ठोभ्रातापितुःसमः' इति पितृतुल्यस्त्वपुत्रस्यमुधिष्ठिरइति
भावः ७५ त्वात्वां उपजीव्याःगुरवः इहलोकेसाधितामित्रादयः इहपरलोकेजन्मांतरेवास्वंस्वकार्यकुर्वतीत्यर्थः मित्रेपुपांद्देवेषुमन्त्रीमाचरेतिभावः त्वंतुअंभत्वात् दुर्जनवचनप्रतारितः पांडवानांगुणा

देवतानांचसंकल्पमनुभावंचधीमताम् ॥ विनयंकृतविद्यानांविनाशंपापकर्मणाम् ७२ चत्वारिकर्माण्यभयंकराणिभयंप्रयच्छंत्यथाकृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमु
तमानमौनमानेनाधीतमुतमानयज्ञः ७३ पंचाग्नयोमनुष्येणपरिचर्याःप्रयत्नतः ॥ पितामाताऽग्निरात्माचगुरुश्वभरतर्षभ ७४ पंचैवपूजयन्ल्लोकेयशःप्राप्नोति
वलम् ॥ देवान्पितृन्मनुष्यांश्चभिक्षूनतिथिपंचमान् ७५ पंचत्वानुगमिष्यंतियत्रयत्रगमिष्यसि ॥ मित्राण्यमित्रामध्यस्थाउपजीव्योपजीविनः ७६ पंचेंद्रिय
स्यमर्त्यस्यछिद्रंचेदेकमिंद्रियम् ॥ ततोऽस्यस्रवतिप्रज्ञादृतेःपात्रादिवोदकम् ७७ षड्दोषाःपुरुषेणेहहातव्याभूतिमिच्छता ॥ निद्रातंद्रीभयंकोधआलस्यंदीर्घ
सूत्रता ७८ षडिमान्पुरुषोजह्याद्भिन्नानावमिवार्णवे ॥ अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ७९ अरक्षितारंराजानंभार्यांचाप्रीयवादिनीम् ॥ ग्रामकामंचगोपा
लंवनकामंचनापितम् ८० षडेवतुगुणाःपुंसानहातव्याःकदाचन ॥ सत्यंदानमनालस्यमनसूयाक्षमाभृतिः ८१ अर्थागमोनित्यमरोगिताचप्रियाचभार्याप्रियवा
दिनीच ॥ वश्यश्चपुत्रोऽर्थकरीचविद्याषड्जीवलोकस्यसुखानिराजन् ८२ षण्णामात्मनिनित्यानामैश्वर्ययोऽधिगच्छति ॥ नसपापैःकुतोऽनर्थैर्गुज्यतोवैजितं
द्रियः ८३ षडिमेषदुज्जीवंतिसप्तमोनोपलभ्यते ॥ चौराःप्रमत्तेजीवंतिव्याधितेषुचिकित्सकाः ८४ प्रमदाःकामयानेषुयजमानेषुयाजकाः ॥ राजाविवदमानेषु
नित्यंमूर्खेषुपंडिताः ८५ षडिमानिविनश्यंतिमुहूर्तमनवेक्षणात् ॥ गावःसेवाकृषिर्भार्याविद्यावृषलसंगतिः ८६ षडेतेह्यवमन्यंतेनित्यंपूर्वोपकारिणम् ॥ आचार्य
शिक्षिताःशिष्याःकृतदाराश्चमातरम् ८७ नारीविगतकामास्तुकृतार्थाश्चप्रयोजकम् ॥ नावंनिस्तीर्णकांताराआतुराश्चचिकित्सकम् ८८ आरोग्यमानृण्यमवि
प्रवासःसद्भिर्मनुष्यैःसहसंप्रयोगः ॥ स्वप्रत्ययावृत्तिरभीतवासःषड्जीवलोकस्यसुखानिराजन् ८९

ननपश्यंसीतिभावः ७६ हतेधर्ममयाज्जलपात्रात् ७७ षडिति । क्रोधोऽत्रतन्मूलकोद्वेगोप्राणः ७८ । ७९ पांडवानांअरक्षिताराजात्वं अन्येषामपित्याज्योभविष्यसीत्यर्थः ८० दुर्योधनत्यागार्थतव
धृतिर्यैर्यनास्तीतिभावः ८१ । ८२ षण्णामिति । आत्मनिचित्ते नित्यानांषण्णां 'कामक्रोधौशोकमोहौमदमानौचषट्पदी' इत्युक्तानां । ऐश्वर्यवशित्वं त्वंतुराज्यकामः पापैरनर्थैश्चयुक्तोऽसीतिभावः
८३ । ८४ पंडिताः पांडवाः मूर्खेपुत्रपुत्रेषु राज्यंलप्स्यंत्येवेत्यर्थः ८५ वृषलःशूद्रः पुत्रस्नेहाक्रांतितत्त्वयामदिद्याऽनवेक्षणात्माशिता अन्यथासत्यंनजज्ञाइतिभावः ८६ । ८७ आतुराआरोग्ये
सतीतिशेषः त्वंतुकृत्स्नराज्यलाभेनकृतकृत्यत्वात्पांडवानवमन्यसे ८८ स्वप्रत्ययास्वानुकूलावृत्तिर्जीविका तवमत्संगोनास्तीत्यर्थः ८९

ईधुरिति । त्वयिर्दुर्लभं घृणादया तवतुवश्यः पुत्रोनास्तीति भावः १० । ११ वाक्पारुष्यं दंडपारुष्यं च पांडवे पुत्रपुत्रेः कृतम् १२ द्वेष्टि मनसाऽनिष्टं चिन्तयति विरुध्यते कर्मणा १३ अष्टमुच्चरन्मन्त्रं त्वपुत्रं मे त्रैयस्याव
मानतो भविष्यतीति जानामीति भावः १४ । १५ । १६ । १७ जनसंसदि सभायां द्रोपद्या आनयनेन पूजाऽपित वनस्था १८ । १९ मवेति । श्रोत्रादिपंचकर्मनो बुद्धयर्हकाराः स्थूलसारीरं चेतनव द्वाराणीव द्वाराणि
विषयग्रहणमार्गायस्मिस्तत् तिस्रः स्थूणाः स्तंभा इव विधारकायस्य ते च अविद्याकामः कर्षच वेष्मण्डं देहद्रव्यात्मकं पंचसाक्षिवदुदासीनाः शब्दाद्योग्राह्यास्मिन् । पंचभूमिकमिति पाठे पंचभूमयः प्रचा

ईधुर्घृणीनसंतुष्टः क्रोधनो नित्यशंकितः ॥ परभाग्योपजीवी च षडंते नित्यदुःखिताः १० समदोषाः सदारान्नाहातव्याव्यसनोदयाः ॥ प्रायशो यैर्विनश्यंति कृतमूला अपी
श्वराः ११ स्त्रियोऽक्षामृगयापानं वाक्पारुष्यं च पंचमम् ॥ महच्चदंडपारुष्यमर्थदूषणमेव च १२ अष्टौ पूर्वनिमित्तानि नरस्य विनशिष्यतः ॥ ब्राह्मणान्प्रथमं द्वेष्टि ब्राह्म
णैश्च विरुध्यते १३ ब्राह्मणस्वानिचादत्ते ब्राह्मणांश्च जिवांसति ॥ रमते निंदया चैषां प्रशंसां नाभिनंदति १४ नैनां स्मरति कृत्येषु याचितश्चाभ्यसूयति ॥ एतान्दोषान्नरः
प्राज्ञो बुध्येद्बुध्वा विसर्जयेत् १५ अष्टाविमानि हर्षस्य नवनीतानि भारत ॥ वर्तमानानि दृश्यंते तान्येव स्वसुखान्यपि १६ समागमश्च सखिभिर्महांश्चैव धनागमः ॥ पुत्रेण
च परिष्वंगः सन्निपातश्च मैथुने १७ समये च प्रियालापः स्वयूथेषु समुन्नतिः ॥ अभिप्रेतस्य लाभश्च पूजा च जनसंसदि १८ अष्टौ गुणाः पुरुषं दीपयंति प्रज्ञाचकोल्यं च दमः
श्रुतं च ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च १९ नवद्वारमिदं वेश्म त्रिस्थूणं पंचसाक्षिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं विद्वान्यो वेदसपरः कविः १०० दशधर्म
न जानंति श्रुतराष्ट्रनिबोधतान् ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः श्रांतः क्रुद्धो बुभुक्षितः १ त्वरमाणश्च बुब्धश्च भीतः कामी च ते दश ॥ तस्मादेते पुंसर्षेणुन प्रसज्येत पंडितः १०२ अत्रै
वोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ पुत्रार्थमसुरेन्द्रेण गीतं चैव सुधन्वना ३ यः काममन्युप्रजहाति राजा पात्रे प्रतिष्ठापयते धनं च ॥ विशेषविच्छ्रुत्वा च क्षिप्रकारीतं सर्वलोकः
कुरुते प्रमाणम् ४ जानाति विश्वासयितुं मनुष्यान् विज्ञातदोषेषु दधाति दंडम् ॥ जानाति मात्रां च तथा क्षमां च तं तादृशं श्रीर्जुषते समग्रा ५ सुदुर्बलं नावजानाति कंचिद्युक्तो
रिपुं सेवते बुद्धिपूर्वम् ॥ न विग्रहं रोचयते बलस्थैः काले च यो विक्रमते सधीरः ६ प्राप्या पदं न व्यथते कदाचिदुद्योगमन्विच्छति चाप्रमत्तः ॥ दुःखं च काले सहते महात्मा
धुरंधरस्तस्य जिताः सपत्नाः ७ अनर्थकं विप्रवासं गृहेभ्यः पापैः संधिं परदारामिदर्शम् ॥ दंभं स्तेन्यं पैशुन्यं मद्यपानं न सेवते यश्च सुखी सदैव ८ न संरंभेणारभते त्रिवर्गमाकारितः
शंसति तत्त्वमेव ॥ न मित्रार्थे रोचयते विवादं नापूजितः कुप्यति चाप्यमूढः १०९

रस्थानानीति तत्त्वं पांचभौतिकमित्यर्वाचीनः पाठ उपेक्ष्यः । क्षेत्रज्ञेन चिदात्मना अधिष्ठितमिदं क्षेत्रं तत्त्वेन यो विद्वान्वेद सपरः सर्वोत्कृष्टः कविर्ब्रह्मविदित्यर्थः १०० मत्तो मद्यादिना प्रमत्तो विषयांतरास
त्त्याऽनवहितः उन्मत्तो भ्रातुदोषात् एतेषां मध्ये त्वं लुब्धोऽसीति भावः १०१ । १०२ । १०३ काममन्युः कामक्रोधौ विशेषविवृत्तारतम्यज्ञः १०४ मात्रा अपराधानुसारेण दंडप्रमाणं ब्राह्मणादौ अपराध
स्य क्षमां च जानाति १०५ युक्तः छिद्रप्रेक्षणेऽवहितः १०६ धुरंधरः कार्यभारसहः १०७ । १०८ संरंभेण क्रोधेन त्रिवर्गवर्षकामार्थान् आकारितः आहृतः पाठांतरे मात्रार्थे अल्पाय १०९

प्रातिभाव्यं प्रातिकूलोभावः चित्ताभिप्रायः तस्य भावः प्रातिभाव्यं विरोधं अत्याह प्रतिभ्यव्रवीति ११० । ११ । १२ । १३ समयावभाषाभेदान् बुभुषते ऐश्वर्यप्राप्तिमिच्छति परावरज्ञः उत्तमाधमविवेकवान् १४ दंभे परदंभे चनेच्छवाधर्मानुष्ठानं मोहं अनात्मन्यात्मबुद्धिं सत्सन्देहं पापकृतं पापक्रियां अभिचारादिरूपां पूगवैरं बहुभिः सह वैरं १५ । १६ । १७ । १८ । ११९ जात्यः अभिजातः उत्तमे आकरे जातः १२०

नयोऽभ्यसृत्यत्यनुकंपते च न दुर्बलः प्रातिभाव्यं करोति ॥ नात्याह किंचित्क्षमते विवादं सर्वत्र तादृग्लभते प्रशंसाम् ११० यो नोद्धतं कुरुते जातु वेपथुं पौरुषेणापि विकृत्यतेऽन्यान् ॥ नमूर्च्छितः कटुकान्याह किंचित्प्रियं सदा तं कुरुते जनो हि ११ न वैरमुदीपयति प्रशान्तं न दर्पमारोहति नास्तमेति ॥ न दुर्गतोऽस्मीति करोत्यकार्यं तमार्यशीलं परमादुरार्याः १२ न स्वे सुखं वै कुरुते प्रहर्षे नान्यस्य दुःखं भवति प्रहृष्टः ॥ दत्त्वा न पश्चात् कुरुते न तापं सकथ्यते सत्पुरुषार्यशीलः १३ देशाचारान्समयान् जातिधर्मान् बुभूषते यः स परावरज्ञः ॥ स यत्र तत्राभिगतः सदैव महाजनस्याधिपत्यं करोति १४ दंभं मोहं तत्सरं पापकृत्यं राजद्विष्टं पैशुन्यं पूगवैरम् ॥ मत्तोन्मत्तैर्दुर्जनैश्चापि वादंयः प्रज्ञावान् वर्जयेत्स प्रधानः १५ दानं मोहं दैवतं मंगलानि प्रायश्चित्तान् विविधां लोकावदान् ॥ एतानि यः कुरुते नैत्य कानितस्योत्थानं देवताराधयति १६ समैर्विवाहं कुरुते न हीनैः समैः सख्यं व्यवहारं कथांच ॥ गुणैर्विशिष्टांश्च पुरोदधाति विपश्चितस्तस्य नयाः सुनीताः १७ मितं भुंक्ते संविभज्याश्चित्तेभ्यो मितं स्वपित्यमितं कर्म कृत्वा ॥ ददात्य मित्रेष्वपि याचितः संस्तमात्मवन्तं प्रजहत्यनर्थाः ११८ चिकीर्षितं विप्रकृतं च यस्य नान्ये जनाः कर्मजानन्ति किंचित् ॥ मन्त्रे गुप्तं सम्यगनुष्ठिते च नालपोऽप्यस्य च्यवते कश्चिदर्थः १९ यः सर्वभूतप्रशमे निविष्टः सत्यो मृदुर्मानकृच्छुद्धभावः ॥ अतीव सज्जायते ज्ञातिमध्ये महामणिर्जात्यैव प्रसन्नः १२० य आत्मनाऽपत्रपते भ्रूशं नरः स सर्वलोकास्य गुरुर्भवत्युत ॥ अनन्तं ते जाः सुमनाः समाहितः स तेजसा सूर्यैश्च वावभासते २१ वने जाताः शापदग्धस्य राज्ञः पांडोः पुत्राः पंचपंचेद्रकल्पाः ॥ त्वयैव बालावर्धिताः शिक्षिताश्च नवादेशं पालयं त्यां विक्रेय २२ प्रज्ञयैषामुचितं तात राज्ञं सुखी पुत्रैः सहितो मोदमानः ॥ न देवानां नापि च मानुषाणां भविष्यसि त्वं तर्कणीयो नरेन्द्र १२३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरनीतिवाक्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ जाग्रतो दृष्टमानस्य यत्कार्यं मनुष्यसि ॥ तद्ब्रूहि त्वं हि न सतामर्थाभिमुखोऽसि १ त्वं मां यथा वद्विदुरप्रशाधिप्रज्ञापूर्वसर्वमजातशत्रोः ॥ यन्मन्यसे पथ्यमदीनमत्वश्रेयस्करं ब्रूहि तद्वै कुरुणाम् २ पापाशंकीपापमेवानुपश्यन् प्रच्छामित्वा व्याकुलेनात्मनाऽहम् ॥ कवे तन्मे ब्रूहि सर्वयथा वन्मनोपितं सर्वमजातशत्रोः ३ ॥ विदुर उवाच ॥ शुभं वाय दिवा पापं द्रेष्यं वाय दिवा प्रियम् ॥ अपृष्टस्तस्य तद्ब्रूयाद्यस्य नेच्छेत् पराभवम् ४

आत्मना अपत्रपते परैरज्ञातेऽपि स्वव्यलीकेष्वयमेव लज्जते २१ । २२ । तर्कणीयः शंक्यः १२३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ दृष्टमानस्य चिन्ता प्रितेति शेषः धर्मार्थयोः कुशलः मोक्षस्य वस्तुमधिकाराद्वयोरैव ग्रहः १ अजातशत्रोः पथ्यं कुरुणां च श्रेयस्करं २ पापाशंकीभाविदुःखादुद्दिग्धं पापं स्मृतं पृथापरापं पश्यन् करोते सर्वज्ञ ३ । ४

८ मिथ्योपेतानिकपटभूतादीनि अनुपायैः असदुपायैः प्रयुक्तानि दुःखफलानीत्यर्थः ६ । ७ अनुबंधान्प्रयोजनानि संप्रधार्यनिश्चितं ८ विपाकः फलमिद्धावपिपरिपाकः उत्थानं उच्यते वानवेति । मिद्धिपक्षे कुर्वीत नान्यथेत्यर्थः ९ प्रमाणनिश्चयद्वारं स्थानादीनि सर्वदा विचार्याणीत्यर्थः स्थाने दुर्गादौ दंडे सेनायाम् १० एतानि स्थानादिज्ञापकानि प्रमाणादिलेखदादीनि ११ असांप्रतं अयुक्तं यथा स्यात्तथान्वर्ति तच्चयम् १२ भक्ष्येति । मुखे मिष्टमेतद्युदं कर्मन कर्तव्यमित्यर्थः अनुबंधपश्चाद्वन्धनं १३ आद्यं भक्षणीयं १४ । १५ । १६ । १७ अंगारकारको हि मूलत उच्छ्रित्य काष्ठं दहति अंगारदंगालः १८ । १९

तस्माद्वक्ष्यामि ते राजन हितं यत्स्यात् कुरुन्प्रति ॥ वचः श्रेयस्करं धर्म्यं ब्रुवतस्तन्निबोधमे ५ मिथ्योपेतानिकमार्गानि सिद्धयेयुर्यानि भारत ॥ अनुपायप्रयुक्तानि मास्मतेषु मनःकृथाः ६ तथैव योगविहितं यत्तु कर्मन सिद्धयति ॥ उपाययुक्तं मेधावीनतत्र ग्लपयेन्मनः ७ अनुबंधानपेक्षतसानुबंधेषु कर्मसु ॥ संप्रधार्यचकुर्वीत न वेगेन समाचरेत् ८ अनुबंधं च संप्रेक्ष्य विपाकं चैव कर्मणाम् ॥ उत्थानमात्मनश्चैव धीरः कुर्वीत वानवा ९ यः प्रमाणं न जानाति स्थाने नृद्धौ तथाक्षये ॥ कोशे जनपदे दंडेन सराज्येऽवतिष्ठते १० यस्त्वेतानि प्रमाणानि यथोक्तान्यनुपश्यति ॥ युक्तो धर्मार्थयोर्ज्ञाने सराज्यमधिगच्छति ११ नराज्यं प्राप्तमित्येव वर्तितव्यमसांप्रतम् ॥ श्रियं ह्यविनयो हंति जरारूपमिवोत्तमम् १२ भक्ष्योत्तमं प्रतिच्छिन्नं मत्स्यो बडिशमायसम् ॥ लोभाभिप्रातीग्रसते नानुबंधमवेक्षते १३ यच्छक्यं ग्रसितुं ग्रस्यं ॥ हितं च परिणामेयत्तदाद्यं भूतिमिच्छता १४ वनस्पतेरपक्वानि फलानि प्रचिनोतियः ॥ सनाप्रोतिरसं तेभ्यो बीजं चास्य विनश्यति १५ यस्तु पक्वमुपादत्ते काले परिणतं फलम् ॥ फलाद्रसं सलभते बीजाश्चैव फलं पुनः १६ यथामधुसमादत्ते रक्षन् पुष्पाणि पट्टपदः ॥ तद्वदर्थान्मनुष्येभ्यः अदद्याद्विहिंसया १७ पुष्पं पुष्पं विचिन्वीत मूलच्छेदनं कारयेत् ॥ मालाकार इव वारामेन यथांगारकारकः १८ किञ्चुमे स्यादिदं कृत्वा किञ्चुमे स्यादकुर्वतः ॥ इतिकर्माणि संचिंत्य कुर्याद्वा पुरुषो नवा १९ अनारभ्या भवत्यर्थाः केचिन्नित्यंतथागताः ॥ कृतः पुरुषकारो हि भवेद्येषु निरर्थकः २० प्रसादो निष्फलो यस्य क्रोधश्चापि निरर्थकः ॥ नतं भर्तारमिच्छंति षण्डं पतिमिव क्षत्रियः २१ कांश्चिदर्थान्नरः प्राज्ञो लघुमूलान्महाफलान् ॥ क्षिप्रमारभते कर्तुं न विघ्नयति तादृशान् २२ ऋजुपश्यति यः सर्वं चक्षुषानुपि बभ्रव ॥ आसीनमपि तूष्णीकमनुरज्यंति तं प्रजाः २३ सुपुष्पितः स्याद्दुफलः फलितः स्याद्गुरुहः ॥ अपक्वः पक्वसंकाशो न तु शीर्यत कर्हि चित् २४ चक्षुषामनसा वाचा कर्मणा च चतुर्विधम् ॥ प्रसादयति यो लोकं तं लोकोऽनुप्रसीदति २५ यस्मान्नस्यंति भूतानि मृगव्याधान्मृगा इव ॥ सागरांतामपि महीलब्ध्वा सपरिहीयते २६ पितृपैतामहं राज्यं प्राप्तवान्स्वेन कर्मणा ॥ वायुरभ्रमिवासाद्यभ्रं शयत्यनये स्थितः २७

अनारभ्याः प्रवलैः तद्वैरादयः अगताः कदाचिदप्यप्राप्ताः २० । २१ लघुमूलान् अल्पोपायान् २२ चक्षुषाभीतिमयेन २३ सुपुष्पितः वाचा चक्षुषा चानुग्रहं दर्शयन्नपि अफलः स्यात् भृत्येन धनेन च येन । सफलोऽपि स न दुरारुहः भृत्यवश्येन भवेत् । अपक्व इति । अंतर्बलहीनोऽपि बलवत्तां बहिः प्रकाशयेदेवेत्यर्थः २४ कर्मणा दातेन लोकं ग्रस्य वर्गम् । २५ । २६ अनये स्थितः अनीतिमान् २७

१ भावमिच्छन्कुर्वन्ति पाठः ।

२८ प्रतिसेवेष्टेसंकुचति बहुफलं प्रयच्छतीत्यर्थः २९ । ३० नजहातिश्रियम् ३१ । ३२ सुव्याहृतानिपाठित्यवचनानि सूक्तानि शोभनतया उक्तानि मातृपितृगुणादीनि सुकृतानि तदुपदिष्टकर्माणि । शिलंकणशाघर्जने । ' उच्छः कणशाघर्जने शिल ' इति यादवः । स्वयं अस्मदादिवाक्यात्सारं गृणीष्वेति भावः ३३ गंधेनेति । पांडवबलं ज्ञातुं चारान्निर्गुणैवेति भावः ३४ भूयांसमिति श्लोकत्रयतात्पर्यं पांडवान्प्रतिस्वयान्भीषवितव्यं तेन बलाधिष्ठात्री देवता इन्द्रश्च त्वामनुग्रहं विष्पतीति ३५ । ३६ । ३७ एतच्चमंत्रिभिः सहा लोचनीयं सत्यं च संरक्ष्यमित्याह पर्जन्येति चिभिः ३८ यो गेन अभ्यासेन मृजया उद्धर्तनेन ३९ अनुक्रमः व्यायामशिक्षादिः ४० प्रमाणं परमस्य कारणं न कुलमिति द्वयोर्वृत्तमाश्रय इष्यति चेति भावः ४१ । ४२ अकाले इष्टसिद्धेः प्राकृषीतः स्यात्

धर्ममाचरतो राज्ञः सद्भिश्चरितमादितः ॥ वसुधावसुसंपूर्णावर्धते भूतिवर्धनी २८ अथ संत्यजतो धर्ममधर्मं चानुतिष्ठतः ॥ प्रतिसेवेष्टे भूमिरग्नौ चर्मो हितं यथा २९ यएव यलः क्रियते परराष्ट्रविमर्दने ॥ सएव यलः कर्तव्यः स्वराष्ट्रपरिपालने ३० धर्मेण राज्यं विंदेत धर्मेण परिपालयेत् ॥ धर्ममूलांश्चिंयं प्राप्य न जहाति न हीयते ३१ अप्युन्मत्ता त्प्रलपतो बालाश्च परिजल्पतः ॥ सर्वतः सारमादद्यादश्मभ्यश्च कांचनम् ३२ सुव्याहृतानि सूक्तानि सुकृतानि ततस्ततः ॥ संचिन्वन् धीर आसीत् शिलाहारी शिलं यथा ३३ गंधेन गावः पश्यंति वेदैः पश्यंति ब्राह्मणाः ॥ चारैः पश्यंति राजानश्च क्षुभ्यामितरे जनाः ३४ भूयांसं लभते क्लेशं यागौर्भवति दुर्दुहा ॥ अथ यासु दुहाराजं नैव तां वितुदंत्यपि ३५ यदतस्तं प्रणमति न तत्संतापयंत्यपि ॥ यच्च स्वयं न तं दारुणं तत्संतापयंत्यपि ३६ एतयोपमया धीरः सन्नमेत बलीयसे ॥ इंद्राय सप्रणमते न मते यो बलीयसे ३७ पर्जन्यनाथाः पशवो राजानो मंत्रिर्वांधवाः ॥ पतयोर्वांधवाः स्त्रीणां ब्राह्मणा विदवांधवाः ३८ सत्ये न रक्ष्यते धर्मो विद्यायां गेन रक्ष्यते ॥ मृजयारक्ष्यते रूपां कुलं वृत्तेन रक्ष्यते ३९ मानेन रक्ष्यते धान्यमश्वान रक्ष्यन्तु क्रमः ॥ अभीक्ष्णं दर्शनं गाश्च स्त्रियोरक्ष्याः कुचे लतः ४० न कुलं वृत्तहीनस्य प्रमाणमिति मेमतिः ॥ अंतैष्वपि हि जातानां वृत्तमेव विशिष्यते ४१ यर्धुः परवित्तेषु रूपे वीर्यं कुलान्वयं ॥ सुखसौभाग्यसत्कारे तस्य व्याधिरनंतकः ४२ अकार्यकरणाद्वीर्यतः कार्याणां च विवर्जनात् ॥ अकाले मंत्रभेदाच्च येन माद्येन्न तत्पिबेत् ४३ विद्यामदोधनमदस्त्वृतीयोऽभिजनो मदः ॥ मदापतेऽवल्लिप्तानामेत एव सतां दमाः ४४ असंतोऽभ्यर्थिताः सद्भिः क्वचित् कार्ये कदाचन ॥ तावन्न तस्य सुकृतं किंचित् कार्ये कदाचन ॥ मन्यंते संतमात्मानमसंतमपि विश्रुतम् ४५ गतिरात्मवतां संतः संत एव सतां गतिः ॥ असतां च गतिः संतो न त्वसंतः सतां गतिः ४६ जिता सभावश्च वतामिष्टाशा गोमता जिता ॥ अध्वाजितो यानवता सर्वे शीलवता जितम् ४७ शीलं प्रधानं पुरुषे तद्यस्येह प्रणश्यति ॥ न तस्य जीवितेनार्थो न धनेन न बंधुभिः ४८

येन माद्येत्तलोभादिना तस्मापि चेतनाश्रयेत् ४१ अभिजनः सहायः तबन्तु भयं दमश्चनास्तीत्यर्थः ४४ असंत इति सार्द्धं श्लोको वाक्यं सद्भिर्गतिता असंतस्तत्कार्यमल्पमप्युक्त्वा असंतमिति ख्यातमप्यात्मानं संतं मन्यत इति तदर्थः किंचिदपि तस्य कार्यं यावत् सुष्ठु न कृतं तावदेव मन्यत इति योजना ४५ गतिरिति । पांडवा एव त्वा मुपकरिष्यन्ति न तु त्वं तानिति भावः ४६ जितेति । शीलं मंगलं सत्येति द्वयोर्भावः ४७ । ४८

आढ्यानामिति च स्वशीलवत्सनेदारिद्र्यासिरपि श्रेय इति भावः ४९ संपर्कमिदं ५० । ५१ शीलाभावे सत्सु अवमानोऽहान् क्लेश इत्याह अमृत्तिरिति ५२ ऐश्वर्यमदः पापिष्ठोर्निदितमो येभ्यस्ते पान
मदादयो मदाः ५३ इंद्रियार्थेषु शब्दादिषु ग्रहैः सूर्यादिभिः आक्रमोऽप्रतापने ५४ पंचवर्गश्चोत्रादिगणः त्वमैश्वर्यमनोऽजितेन्द्रियश्चावश्यमापदं प्राप्स्यसीति त्रयस्य भावः ५५ । ५६ आत्मानं मनः
अमात्यान् पुत्रादीन् द्वेष्ट्य रूपेण शत्रुवत् मन एव प्रथमं जितव्यं ततोऽमात्यादीन् विजिगीषते तत्तन्मोघं न निष्फलं भवति ५७ त्वं त्वजितमनस्कतया पुत्रादिवशोन लक्ष्मीयोग्य इति त्रयाणां भावः ५८ एतदेव रथिर
यादिरूपककल्पनया आह रथ इति ५९ व्यापादयितुं नाशयितुं अविधेयाः अवशाः ६० अर्थतोऽर्थहेतोः अनर्थतः अन्यायतः ६१ इंद्रियाणां वशश्चातदनुसारी इंद्रियवशानुगः ६२ । ६३ कृत्स्नस्यो

आढ्यानां मांसपरमं मध्यानां गोरसोत्तरम् ॥ तैलौत्तरं दरिद्राणां भोजनं भरतर्षभ ४९ संपन्नतरमेवात्रंदरिद्राभुंजते सदा ॥ क्षुत्स्वादुतांजनयति सा चाढ्येषु सुदुर्ल
भा ५० प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ जीर्यत्यपि हि काष्ठा निदरिद्राणां महीपते ५१ अमृत्तिर्भयमंत्यानां मध्यानां मरणाद्भयम् ॥ उत्तमानां तु मर्त्या
नामवमानात्परं भयम् ५२ ऐश्वर्यमदपापिष्ठमदाः पानमदादयः ॥ ऐश्वर्यमदमतो हि नापति त्वा विबुध्यते ५३ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु वर्तमानैरनग्रहैः ॥ तैरयं ताप्यते
लोको न क्षत्राणि ग्रहे रिव ५४ योजितः पंचवर्गेण सहजेनात्मकर्षिणा ॥ आपदस्तस्य वर्धते शुक्लरक्षवो दुराद ५५ अविजित्य यथाऽऽत्मानममात्यान् विजिगीषते ॥
अमित्रान्वाऽजितामात्यः सोऽवशः परिहीयते ५६ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्ट्य रूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् अमित्रांश्च न मोघं विजिगीषते ५७ वश्येन्द्रियं जितात्मानं
धृतदंडं विकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यंतं श्रीर्निषेवते ५८ रथः शरीरं पुरुषस्य राजन्नात्मानियंतं त्रिद्रियाण्यस्य चाश्वाः ॥ तैरप्रमत्तः कुशली सदश्वैर्दातैः सुखं याति
रथी बधीरः ५९ एतान्यनिगृहीतानि व्यापादयितुं मप्यलम् ॥ अविधेया इवादांता हयाः पथिकुसारथिम् ६० अनर्थमर्थतः पश्यन्नर्थं चैवाप्यनर्थतः ॥ इंद्रियैर
जितैर्बालः सुदुःखं मन्यते सुखम् ६१ धर्मार्थी यः परित्यज्य स्यादंद्रियवशानुगः ॥ श्रीप्राणधनदारेभ्यः क्षिप्रं सपरिहीयते ६२ अर्थानामीश्वरो यः स्यादंद्रियाणाम
नीश्वरः ॥ इंद्रियाणामनैश्वर्यादैश्वर्याद्भश्यते हि सः ६३ आत्मनाऽऽत्मानमन्विच्छेन्नमो बुद्धीं द्रियैर्यतैः ॥ आत्मा ह्येवात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ६४ बंधुरात्मा
ऽत्मनस्तस्य येनैवात्माऽऽत्मना जितः ॥ स एव नियतो बंधुः स एव नियतो रिपुः ६५ क्षुद्राक्षेणे वज्रालेन झपावपि हितावुरु ॥ कामश्च राजन्क्रोधश्च तौ प्रज्ञानं विलुपतः ६६
समवेक्ष्येह धर्मार्थसंभारान्योऽधिगच्छति ॥ सवैसंभृतसंभारः सततं सुखमेधते ६७

पदेशस्य फलमाह आत्मनेत्यर्द्धेन । आत्मना बुद्ध्या आत्मानं प्रत्यक्षं चैतन्यरूपं अन्विच्छेत् तत्रोपायमाह मनसः संकल्पात्मकस्य बुद्धेश्च तन्मूलभूतायाः इंद्रियाणां च त्रिग्रहेणेत्यर्थः अन्नतवसहायांतरापेक्षेत्याहात्मेति ।
धीजय एव पुरुषार्थ इत्यर्थः ६४ स एव धीरेव जीवस्य बंधुः रिपुश्च ६५ द्वावपि मोहजालपिहितौ द्वौ भौमीनौ उरू महानौ तत्र द्वितीयोऽन्यस्य जातिस्वभावाच्छत्रुरपि जालच्छेदार्थमित्रत्वमापन्नो बंधुरपि भव
ति एवं धीश्च आत्मनः संसारमदत्वाच्छत्रुरपि मोहच्छेदार्थतस्यामित्रमपि भवतीति भावः क्षुद्राक्षेण सुक्ष्मछिद्रेण यद्वा उच्यते न्वयैवायमर्थः कामक्रोधयोरावरकंप्रज्ञानं तौ नाशयतः जालमिव महामोना
वित्यर्थः ६६ समवेक्ष्य अनुसृत्य संभारान् जयसाधनानि ६७

म.भा.टी.

॥ २८ ॥

अभ्यन्तरान् श्रोत्रादीन् मनोमयान्मनसोविकारभूतान् तथाचश्रुतिः ' मनसाह्वेवपश्यतिमनसागृणाति ' इति ६८ राजानोरात्रणादयः राज्यविभ्रमेःप्रेष्वर्थविक्रमेः स्वकर्मभिःसीताहरणादिभिः ६९ । ७० पंचइंद्रियाणिपंचप्रयोजनानिशब्दश्रवणादीनियेषांतान् उत्पततःउत्प्रेथनगच्छतः त्वंतुअजितचित्तत्वाद्ःसंगाच्चापद्रुस्तोऽसीतिभावः ७१ अनायामः अर्चाचल्यं ७२ नितिशब्दद्रुसहनशीलता वाक्कुपुताअर्भवद्वधप्रत्यापादक्षिता अंत्येषुनीचेषु स्वप्नुष्वेष्वाजार्जवदिकंगुप्तवाक्त्वंचनास्तीतिर्तंस्याः ७३ आकोशोक्षप्रभाषणं परिवादोभिदा तयोर्वैत्तात्त्वतुमः हिंस्रश्वानोनामौज्यभाक् ७४ । ७५ वाक्भयघोनियतवचनं विचित्रंचमत्कारयुक्तम् ७६ । ७७ बीभर्त्सनिर्दितं यतोनमरोदति ७८ कर्णीकर्णाकृतिफलकोषाणः नासीकःनलिकयाभक्षण्यादागः निर्हरंतिनिःभारस्यति ७९

यःपंचाभ्यंतरानुशत्रूनविजित्यमनोमयान् ॥ जिगीषतिरिपून्न्यात्रिपवोऽभिभवंतितम् ६८ दृश्यंतेहिमहात्मानोबध्यमानाःस्वकर्मभिः ॥ इंद्रियाणामनीश
त्वाद्राजानोराज्यविभ्रमैः ६९ असंत्यागात्वापकृतामपापांस्तुल्योदंडःस्पृशतेमिश्रभावात् ॥ शुष्केणाद्रिद्व्यतेमिश्रभावात्तस्मात्पापैःसहसंधिनकुर्यात् ७० नि
जानुत्पततःशत्रून्पंचपंचप्रयोजनान् ॥ योमोहान्ननिगृह्णातितमापद्वसतेनरम् ७१ अनसूयाऽऽर्जवंशौचंसंतोषःप्रियवादिता ॥ दमःसत्यमनायासोनभवंतिदुरा म
नाम् ७२ आत्मज्ञानमनायासस्तितिक्षाधर्मनित्यता ॥ वाक्चैवगुप्तादानंचनैतान्यंत्येषुभारत ७३ आक्रोशपरिवादाभ्यांविहिंसंत्यबुधाबुधान् ॥ वक्तापापमु
पादत्तक्षममाणोविमुच्यते ७४ हिंसाबलमसाधूनांराज्ञांदंडविधिबलम् ॥ शुश्रूषातुबलंघ्नीणांक्षमागुणवतांबलम् ७५ वाक्संयमोहिन्द्रपतेसुदुष्करतमोमतः ॥
अर्थवच्चविचित्रंचनशक्यंबहुभाषितम् ७६ अभ्यावहतिकल्याणंविविधंवाक्कुसुभाषिता ॥ सैवदुर्भाषिताराजन्नरथायोपपद्यते ७७ रोहतेसायकैर्विद्धंवनंपरशु
नाहतम् ॥ वाचादुरुक्तंबीभत्संसरोहतिवाक्क्षतम् ७८ कर्णिनालीकनाराचाभिर्हरंतिशरीरतः ॥ वारूशल्यस्तुननिर्हंतुंशक्रयोद्दिशयोहिंसः ७९ वारूसायका
वदन्नाप्स्यतंतियैगहतःशोचतिरात्र्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतितान्पंडितोनावसृजेत्परेभ्यः ८० यस्मैदेवाःप्रयच्छंतिपुरुषायपराभवम् ॥ बुद्धितस्याप
कपैतिसांवाचीनानिश्यति ८१ बुद्धौकलुषभृतायांविनाशेप्रत्युपस्थिते ॥ अनयोनयसंकाशोद्दयान्नापसर्पति ८२ सेयंबुद्धिःपरीतातेपुत्राणांभरतर्षभ ॥ पां
डवानांविशोधेननचैनानवबुध्यसे ८३ राजालक्षणसंपन्नैलोक्यस्यापियोभवेत् ॥ शिष्यस्तेशासितासोऽस्तुधृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः ८४ अतीवसर्वान्पुत्रांस्तेभागधे
यपुरस्कृतः ॥ तेजसापज्ञयाचैवयुक्तोधर्मार्थतत्त्ववित् ८५ अनुक्रोशादानृशंस्याद्योसौधर्मभृतांवरः ॥ गौरवात्तवराजेंद्रबहून्क्लेशांस्तितिक्षति ८६ ॥ इतिश्री
महाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरनीतिवाक्येचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रूहिभूयोमहाबुद्धेधर्मार्थसहितं
वचः ॥ शृण्वतोनास्तिमेतृषिर्विचित्राणीहभाषसे १

नामर्ममुक्तुमर्मस्तेव सभायांद्वापदीमतिदुर्वचनंवदतात्वत्पुत्राणामपराधः संतुमयोग्योऽस्तीतिभावः ८० अवाचीनानिनीचकर्माणि ८१ । ८२ । ८३ शिष्यस्तेत्वदाज्ञाकारी शाभिनाष्टविभ्याः ८४
भागधेयराज्यांशे पुरस्कृतः भूर्गभिन्निकस्यपांडोः पुगास्तेराज्यार्हाः अतथाभूतस्यांश्चस्पतवपुत्रास्तेनराज्यार्हाइत्यर्थः ८५ अनुक्रोशात् दयालुत्वात् आनुशंस्यात् अर्कोपात् ८६ ॥ इतिउद्योगप
र्वणिनीलकंदीये भारतभाषदीपे विदुरवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उद्यो०

अ०

۸۴

॥ २८ ॥

आर्जवमवैषम्यं २।३।४।५।६।७ सुधन्वाब्राह्मणः पर्यंकं अधिरोहत्येव त्वेतुनीचोदैत्यः मन्त्रं किमर्थं तत्पत्याख्यानां करोषीति भावः ८।९ इह स्थाने उपस्थाने मासुपस्थानं वां दैत्यव्राह्मणो अदं पश्येयं
 १०।११।१२ समागच्छतु उभयोः संमुखं अगच्छन् समागतं संमुखं प्राप्ते १३ विरोचनेन सौवर्णे पीठे मया सह उपवेद्यतामिति प्रार्थितः सुधन्वा उवाच अन्वाले भेस्पृशाम्येव हे प्राहृद्रेण कृत्स्नं त्वयामहमाम्यं उपगम्य पञ्च
 विदुर उवाच ॥ सर्वतार्थं पुवास्मानं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ उभे त्वेते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २ आर्जवं प्रतिपद्यस्व पुत्रे पुंसततं विभो ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गं
 मवाप्स्यसि ३ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोके प्रगीयते ॥ तावत्स पुरुषव्याघ्रस्वर्गलोके महीयते ४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ विरोचनस्य संवादं के
 शिन्यर्थं सुधन्वना ५ स्वयं वरे स्थिता कन्या केशिनी नामनामतः ॥ रूपेणाप्रतिमाराजन् विशिष्टपतिकाम्यया ६ विरोचनोऽर्थदैत्यस्तदा तत्राजगाम ह ॥ प्राप्नुमिच्छं
 स्ततस्तत्र दैत्येन्द्राह केशिनी ७ ॥ केशिन्युवाच ॥ किं ब्राह्मणाः स्वच्छेयांसो दिति जाः स्वद्विरोचन ॥ अथ केन स्मपयं कं सुधन्वानाधिरोहति ८ ॥ विरोचन उवाच ॥
 प्राजापत्यास्तु वैश्रेष्ठाय केशिनि सत्तमाः ॥ अस्माकं खल्विमेलोकाः के देवाः के द्विजातयः ९ ॥ केशिन्युवाच ॥ इहैवावां प्रतीक्षाव उपस्थाने विरोचन ॥ सुधन्वा
 प्रातरागं तापश्येयं वां समागतौ १० ॥ विरोचन उवाच ॥ तथा भद्रं करिष्यामि यथा त्वं भीरुभाषसे ॥ सुधन्वानं च मां चैव प्रातर्द्रष्टाऽसि संगतौ ११ ॥ विदुर उवाच ॥
 अतीतायां च शर्वर्यामुदिते सूर्यमंडले ॥ अथाजगाम तं देशं सुधन्वा राजसत्तम ॥ विरोचनो यत्र विभो केशिन्या सहितः स्थितः १२ सुधन्वा च समागच्छत् प्राहृदिके
 शिनीं तथा ॥ समागतं द्विजं दृष्ट्वा केशिनी भरतर्षभ ॥ प्रत्युत्थाया स नंतस्मै पाद्यमर्घ्यं ददौ पुनः १३ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ अन्वाले भेहि रणमयं प्राहृदं देते वरासनम् ॥
 एकत्वमुपसंपन्नो न त्वासेऽहं त्वया सह १४ ॥ विरोचन उवाच ॥ तवाहं ते तु फलं कूर्चं वाऽप्यथ वा वृषी ॥ सुधन्वन्न त्वमहोऽसि मया सह समासनम् १५ ॥ सुधन्वा उवाच ॥
 पिता पुत्रौ सह सीतां द्रौ विप्रौ क्षत्रियावपि ॥ वृद्धौ वैश्यौ च शूद्रौ च न त्वन्यावितरेतरम् १६ पिताहिते समासीनमुपासीतैव मामधः ॥ बालः सुखैधितो गेहे न त्वं किंच न बुध्यसे
 १७ ॥ विरोचन उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च यद्विजस्य सुग्रेषु नः ॥ सुधन्वन्विपणने तेन प्रश्रृणुच्छावये विदुः १८ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च तवैवास्तु विरो
 चन ॥ प्राणयोस्तु पणं कृत्वा प्रश्रृणुच्छावये विदुः १९ ॥ विरोचन उवाच ॥ आवां कुत्र गमिष्यावः प्राणयोर्विपणने कृते ॥ न तु देवेष्वहं स्थातानमनुष्येषु कर्हि चित् २०
 ॥ सुधन्वा उवाच ॥ पितरं ते गमिष्यावः प्राणयोर्विपणने कृते ॥ पुत्रस्यापि सहेतोर्हि प्रह्लादो नानृतं वदेत् २१ ॥ विदुर उवाच ॥ एवं कृतपणौ कुद्धौ तत्राभिजग्मतुस्तदा ॥
 विरोचन सुधन्वानौ प्रह्लादां यत्र तिष्ठति २२ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ इमौ तौ संप्रदृश्यंते याभ्यां न चरितं सह ॥ आशीविषा विवकुद्धावेकमार्गा विहागतौ २३ किं वै सहैवं
 चरथोन पुरा चरथः सह ॥ विरोचनैतत्पृच्छामि किं ते सरस्यं सुधन्वना २४

श्वेतं भवेदहं गच्छेयमिति शेषः न तु त्वया सह एकामने आमे उपविशामि १४ फलं कं काष्ठपीठं कूर्चं वृषी वर्जितं दर्भमयं पीठं वा तव अर्हं योग्यं भवति १५।१६ उपासीतैवने अथः स्थित्वेति शेषः १७ प्रश्नं आचरयोः
 कः श्रेष्ठ इति प्रश्नं ये विदुस्तान् पृच्छाव १८।१९।२०।२१।२२ सह न चरितं वरात् २३।२४

२५ पीवरीपुष्टा कृतामधुपर्कयज्ञपकल्पिता २६ पथिष्विति । प्रश्ननिर्णयेनैतत्प्राप्तमिति भावः २७ । २८ २९ दुर्विवक्तादृष्टविवेककर्ता अभ्यास्यवक्तृत्वार्थः किं वसेत् किं दुःखं प्राप्नुयात् ३० अधिविषाकृतसपत्नी काशीतारात्रिवमेत्तद्गुःखं प्राप्नुयात् ३१ नगरेति । शरणमलभमानः क्षुधार्तः शत्रुभिर्वीर्यवत्तुःखं लभनेसः अनृतसाक्ष्यवक्ताऽपिलभेत्यर्थः ३२ पंचपूर्वज्ञानपञ्चनृते अत्रादिपञ्चमनृते ज्ञेयतेति हंतिनाशयति परलोकावच्यावयति एवमुत्तरम् ३३ भूमितुल्याकेशिनी तद्वयं अनृतभूम्यनृतं ३४ अंगिराः सुधन्वनः पिता स्वत्वतः ३५ । ३६ । ३७ पादप्रक्षालने हरिद्रया पादधावनं कुमार्याः केशिन्याः विवाहे दंपत्योः

विरोचन उवाच ॥ न मे सुधन्वना सख्यं प्राणयोर्विपणावहे ॥ प्रहादत्स्वंपृच्छामि मा प्रश्नमनृतं वदेः २५ ॥ प्रहाद उवाच ॥ उदकं मधुपर्कवाऽप्यानयंतु सुधन्वने ॥ ब्रह्मन्नभ्यर्चनीयोऽसि श्वेतागौः पीवरीकृता २६ ॥ सुधन्वो वाच ॥ उदकं मधुपर्कं च पथिष्वेवार्पितं मम ॥ प्रहादत्स्वं तु मे तप्यं प्रश्नं प्रवृहि पृच्छतः ॥ किं ब्राह्मणाः स्विच्छ्रेयांस उता होस्विद्विरोचनः २७ ॥ प्रहाद उवाच ॥ पुत्र एको मम ब्रह्मस्त्वं च साक्षादिहा स्थितः ॥ तयोर्विवदतोः प्रश्नं कथमस्मद्विधो वदेत् २८ ॥ सुधन्वो वाच ॥ गां प्रदद्यात्स्वौ रसाययद्वाऽन्यत्स्यात्प्रियं धनम् ॥ द्वयोर्विवदतोस्तप्यं वाच्यं च मतिमं स्वया २९ ॥ प्रहाद उवाच ॥ अथ यो नैव प्रब्रूयात्स्तप्यं वायदिवाऽनृतम् ॥ एतत्सुधन्वन्पृच्छामि दुर्विवक्तास्म किं वसेत् ३० ॥ सुधन्वो वाच ॥ यां रात्रिं मधिविब्राह्मो यांचैवाक्षपराजितः ॥ यांच भाराभिततां गोदुर्विवक्तास्म तां वसेत् ३१ नगरे प्रतिरुद्धः सन् बहिर्दारेषु भुक्षितः ॥ अमित्रान्भूयसः पश्येद्यः साक्ष्यमनृतं वदेत् ३२ पंचपञ्चनृते हंति दशहंति गवानृते ॥ शतमश्वानृते हंति सहस्रं पुरुषानृते ३३ हंति जातान्जातांश्च हिरण्यार्थेऽनृतं वदन् ॥ सर्वभूम्यनृते हंति मास्मभूम्यनृतं वदेः ३४ ॥ प्रहाद उवाच ॥ मत्तः श्रेयानं गिरा वै सुधन्वा त्वद्विरोचन ॥ माताऽस्य श्रेयसी मातुस्तस्मात्स्वन्तेन वै जितः ३५ विरोचन सुधन्वाऽयं प्राणानामीश्वरस्तव ॥ सुधन्वन्पुनरिच्छामि त्वया दत्तं विरोचनम् ३६ ॥ सुधन्वो वाच ॥ यद्धर्ममृणीथास्त्वं न कामादनृतं वदीः ॥ पुनर्ददामि ते पुत्रं तस्मात्प्रहाद दुर्लभम् ३७ एष प्रहाद पुत्रस्ते मया दत्तो विरोचनः ॥ पादप्रक्षालनं कुर्यात्कुमार्याः सत्रि धौ मम ३८ ॥ विदुर उवाच ॥ तस्माद्वाजेद्रभूम्यर्थेनानृतं वक्तुमर्हसि ॥ मागमः ससुता मात्यो नाशं पुत्रार्थमब्रुवन् ३९ न देवादंडमादाय रक्षति पशुपालवत् ॥ यंतुरक्षितुमिच्छति बुद्ध्या संविभजंति तम् ४० यथायथा हि पुरुषः कल्याणे कुरुते मनः ॥ तथा तथाऽस्य सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते नात्र संशयः ४१ नैनं छंदांसि वृजिना त्सारयंति मायाविने मायया वर्तमानम् ॥ नीडं शकुन्ता इव जातपक्षा शंखं दंष्ट्रं न प्रजहत्पतकाले ४२ मद्यपानं कलहं पूगवैरंभार्यापत्यो रंतं रंजातिभेदम् ॥ राजद्विष्टं स्त्रीपुंसयोर्विवादं वर्ज्या न्याहुर्न श्वपंथाः प्रदुष्टः ४३

परस्परं हरिद्रया पादधावनं कुर्वतीति प्रतिज्ञा अस्वैव भार्या केशिनी भवत्वित्यर्थः ३८ प्रकृते आरुपायिकोपयोगनाह तस्मादिति । अनुवृत्तस्य भिन्नशेषः ३९ तव देवं प्रति कूलं अभीतं च निष्फलमित्याह त्रयेण न देवा इति ४० । ४१ छंदांसि वेदाः ४२ अंतरं वियोगं विवादादंतरं प्रवर्तनं ज्ञातिभेदे कलहश्च सवप्रवृत्तिर्न योग्येति भावः ४३

सामुद्रिकं हस्तरखादिपरीक्षकं षण्चोः पूर्वचोरः पश्चाद्वणिगृह्यतस्तं कुटुलबन्तं वा शलाकधूर्तं शलाकपाशादिनावाशकुनादिकमुक्त्वा योऽन्यान्वंशयति तं अरिं विपरीतमाश्चभयात् ।
मित्रपरीक्षाणां विश्वासात् । कुशीलवंकुस्मितं शीलं वाति अनुसरतीति नवकीदासं विदोन्मत्तादिकं वा । तव कुटुलघृतकारी शकुनिः कुशीलव एव प्रमाणं ४४ मन्कर्मद्वाराऽपिनस्य माधुत्वं नयन्त्यमिसाह
मानेति । मानः लोके पुत्रकर्षः तदर्थं न्यग्रिहोत्रादीनि भयदानीत्यर्थः मोनं ध्यानं ४५ कुंडाशी भगभक्षः जीवति भर्तारि जारा ज्ञातः कुंडस्तेन निमित्तेनाग्निं तुं शीलः सोमविक्रयी प्रसिद्धः । पर्वकारः शरकृत
आयुधमात्रकर्तैत्यर्थः । सूचीमूचको नक्षत्रादीनां परदोषाणां च ज्योतिषिकः पिथुनो वा ४६ काकः काकवत्क्षतोद्गतेन नदुःखितस्यापि दुःखप्रदः । नास्तिकः परलोकादिद्वेषी ४७ सुवप्रग्रहणः राजकीयवृ
त्तिबलेन सर्वेभ्यो वणिग्भ्यः सुवेणधान्यादिकमादत्ते 'खोंची ग्राहक' इति भाषायां प्रसिद्धः ग्रामपुरोहित इत्यन्ये । ब्राह्म्यः अतीतोपनयनकालः पतितमावित्रीको वा । कीनाशः कर्षकः । अहम्भवान्ममार्थोऽपि यो रक्षेत्यु

सामुद्रिकं वणिजं चोरपूर्वशलाकधूर्तचक्रित्सकंच ॥ अरिचमित्रंच कुशीलवं च नैतान्साक्षयेत्वधिकुर्वीत सप्त ४४ मानाग्निहांत्रमुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञः ॥
एतानि च त्वार्यभयं कराणि भयं प्रयच्छंत्य यथाकृतानि ४५ अगारदाहीगरदः कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ पर्वकारश्च सूचीचमित्रशुक्लपारदारिकः ४६ ब्रूणहागुरुतल्पी च य
श्च स्यात्पानपोद्भिजः ॥ अतितीक्ष्णश्च काश्चनास्तिको वेदनिन्दकः ४७ सुवप्रग्रहणो ब्राह्म्यः कीनाशश्चात्मवानपि ॥ रक्षेत्युक्तश्च यो हिंस्यात्सर्वं ब्रह्महमिः समाः ४८ नृणो
ल्कया ज्ञायते जातरूपं वृत्तेन भद्रो व्यवहारेण साधुः ॥ शूरो भयेष्वर्थकृच्छ्रेषु धीरः कृच्छ्रेष्वपात्सु सुहृदश्चारयश्च ४९ जरारूपं हरति हि धैर्यमाशामृत्युः प्राणान् धर्मचर्यामसूया ॥
क्रोधः श्रयं शीलमनार्यसेवाहिंयं कामः सर्वमेवाभिमानः ५० श्रीमंगलात्प्रभवति प्रागल्भ्यात्संभवते ॥ दाक्ष्यानुकुरुते मूलं संयमात्प्रतिष्ठति ५१ अष्टौ गुणाः पुरुषं
दीपयंति प्रज्ञाचकौल्यं च दमः श्रुतं च ॥ पराक्रमश्चा बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ५२ एतान् गुणां स्तात महानुभावाने को गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजाय दास
त्कुरुते मनुष्यं सर्वान् गुणानेष गुणो विभाति ५३ अष्टौ नृपे मानि मनुष्यलोके स्वर्गस्य लोकास्य निदर्शनानि ॥ चत्वार्यंषामन्ववेतानि सद्भिश्चत्वारिचैषामनुयांति संतः ५४
यज्ञोदानमध्ययनं तपश्च चत्वार्येतान्यन्ववेतानि सद्भिः ॥ दमः सत्यमार्जवमादृशस्यं चत्वार्येतान्यनुयांति संतः ५५ इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं क्षमा घृणा ॥ अलोभ
इति मार्गोऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृतः ५६ तत्र पूर्वचतुर्वर्गो दैर्भार्थमपि सेव्यते ॥ उत्तरश्च चतुर्वर्गो नाम हात्मसुतिष्ठति ५७ न सासभायन्न संति वृद्धान्ते वृद्धा येन वदंति
धर्मम् ॥ नासौ धर्मो यन्न सत्यमस्ति न तत्सत्यं यच्छलेनाभ्युपेतम् ५८

को हि स्यात् । एतेष्वान्यद्वयं तत्पुत्रेषु दृष्टं ४८ नृणो लक्या नृणज्वालाया जातरूपं पवद्गस्तु ज्ञायतेऽन्वकारे सति । भद्रो नृपः धर्म इति यावत् । वृत्तेन शलिनमोऽस्ति नास्तीति ज्ञायते । व्यवहारेण अहिंसादिप्रधानेन ।
कृच्छ्रेषु दुर्भिक्षादि संकटेषु । त्वत्पुत्रेषु धर्मः साधुत्वं च नास्तीत्यर्थः ४९ जरेति । तत्पुत्रेऽभिमानदोषोऽस्ति ५० श्रीरिति । दाक्ष्यं शीघ्रकारित्वं त्वयि संयमाभावात् श्रीः स्यास्यति ५१ अष्टाविति । राजा पुरस्कृतं पु
रुषं प्रज्ञादयो हठादनुसरतीति श्लोकद्वयार्थः ५२ एष गुणो राजसत्कारः विभाति भासयति कर्णादिषु सत्कृतेषु आगंतुका एते गुणाः भूतिन स्वाभाविकाः अतस्तेनोपयोक्ष्यन्ति भावः ५३ इमानि वक्ष्यमाणानि अ
न्ववेतानि नित्यं संबद्धानि अनुयांति यस्तेन भजति ५४ । ५५ । ५६ तत्रेति । असत्यपि दमादौ दैर्भार्थ्यज्ञादि संभवाद ५७ । ५८

रूपविनयमुद्रा श्रुतं अध्ययनं विद्यादेवताद्युपासनं चित्रभाष्यं युक्तियुक्तं वचनं दशसंमर्गजागुणादिति पाठे त्र्युक्तैः महामंगे कृते एते जायन्ते तेन मत्संगः कर्तव्य इति भावः ५२ पापकीर्तिः कलंकित्वेन प्रसिद्धः ६०
६१ । ६२ । ६३ दंदशूको मर्मच्छेत्ता निपुणः अप्रियवाक् न चिरात् शीघ्रम् ६४ न कृच्छ्रं समस्तं पदं मुखवाचि ६५ आगमयति आनयति ६६ वर्षा इत्यंतसंयोगे द्वितीया ६७ । ६८ गतपारं
प्राप्ततत्त्वम् ६९ परिपाकमुखं कर्मत्वत्पुत्रानकुर्वति अन्यायेन च मुखं लिप्सति तत्तु विपरीतमेवेत्याह धनेनेति ७० आत्मवतां जितचित्तानां प्रच्छन्नपापो दुर्वोधनः ७१ प्रभवः माहात्म्यं । प्रभवो जन्ममूले

सत्यं रूपं श्रुतं विद्या कौल्यं शीलं बलं धनम् ॥ शौर्यं च चित्रभाष्यं च दशमे स्वर्गयो नयः ५९ पापं कुर्वन् पापकीर्तिः पापमेवाश्नुते फलम् ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं
मर्त्यं तमश्नुते ६० तस्मात्पापं न कुर्वीत पुरुषः शंसितव्रतः ॥ पापं प्रज्ञानाशयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६१ नष्टप्रज्ञः पापमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं प्रज्ञां
वर्धयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६२ वृद्धप्रज्ञः पुण्यमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं स्थानं स्मरगच्छति ॥ तस्मात्पुण्यं निषेवेत पुरुषः सुसमाहितः
६३ असूयको दंदशूको निपुणो वैरकृच्छठः ॥ सकृच्छ्रं महदाप्नोति न चिरात् पापमाचरन् ६४ अनसूयः कृतप्रज्ञः शोभनान्याचरन् सदा ॥ न कृच्छ्रं महदाप्नोति सर्व
त्रच विरोचते ६५ प्रज्ञामेवागमयति यः प्राज्ञेभ्यः संप्रदितः ॥ प्राज्ञो ह्यवाप्य धर्मार्थोऽशक्नोति सुखमेधितुम् ६६ दिवसेनैव तत्कुर्याद्येन रात्रौ सुखं वसेत् ॥ अष्टमासे
न तत्कुर्याद्येन वर्षाः सुखं वसेत् ६७ पूर्ववयसितत्कुर्याद्येन वृद्धः सुखं वसेत् ॥ यावज्जीवेन तत्कुर्याद्येन प्रेत्य सुखं वसेत् ६८ जीर्णमन्नं प्रशंसति भार्या च गतयौवनाम् ॥
शूरे विजितसंश्रामं गतपारंतपस्विनम् ६९ धनेनाधर्मलब्धेन यच्छिद्रमपि धीयते ॥ असंघृतं तद्भवति ततोऽप्यदवदीर्यते ७० गुरुरात्मवतां शास्ता शास्ताराजादुरा
त्मनाम् ॥ अथ प्रच्छन्नपापानां शास्ता वैवस्वतो यमः ७१ ऋषीणां च नदीनां च कुलानां च महात्मनाम् ॥ प्रभवानां धिगंतव्यः स्त्रीणां दुश्चरितस्य च ७२ द्विजातिपू
जाभिरतो दाता ज्ञातिपुचार्जवी ॥ क्षत्रियः शीलभागाजं श्विरेपालयते महीम् ७३ सुवर्णपुष्पांश्च धिर्विचिन्वंति पुरुषास्त्रयः ॥ शूरश्च कृतविद्यश्च ज्ञानातिसेवितुम् ७४
बुद्धिश्चेष्टानिकर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥ तानि जंवा जघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ७५ दुर्योधनेऽथ शकुनौ मूढे दुःशासने तथा ॥ कर्णे चैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमि
च्छसि ७६ सर्वैर्गुणैरुपेतास्तु पांडवा भरतर्षभ ॥ पितृवत्त्वयि वर्तते ते पुर्वतस्वपुत्रवत् ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहितवाक्ये पंचत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ आत्रेयस्य च संवादं साध्यानां चेतिनः श्रुतम् १ चरंतं हं सरूपेण महर्षिं संशि
तव्रतम् ॥ साध्यादेवामहाप्राज्ञं पर्यगृच्छंत वै पुरा २

स्याज्जन्मेहेतौ पराक्रमे' इति मेदिनी । नाधिगंतव्यः नाधिगंतुं शक्योऽनंतत्वात् ७२ ज्ञातपुत्राजर्जनीदुर्योधनः ७३ शूराः पांडवाः सर्वत्र सुवर्णभाज इति भावः ७४ बुद्धिरेव येषां फलमिदं साधनं तानि बु
द्धिश्चेष्टानि प्रशस्ततमानिकर्माणि । बाहुमध्यानि बाहुबलसाध्यानि मध्यानि । जंघेति गोपनीयत्वं लक्ष्यते तेन कपटसाध्यानि जघन्यानि नीचानि येषां सिद्धौ स्वशिरसि भारः संकटं पतितानि नीचतराणि ७५
तत्रात्यद्वयं तौ दुर्योधनादय इति मत्वा ग्राह दुर्योधने इति ७६ । ७७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंडीये भारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ अत्रैवेति १ इति रूपेण परिश्राजक रूपेण २

अनुमातुं लिङ्गेन ज्ञातुं काव्याविद्वल्लक्षणाभिधायिनीषु मेमयाम्श्रुतं गुरुभ्य इति शेषः । तदेवाह धृतिरिति । धृतिः दुःखैरभिधोतेऽपि अवैकल्यं दमः सर्वेन्द्रियजयः सत्यधर्माः ब्रह्मप्रापकाधर्माः धारणा ध्यानसमाधयः तेषामनुत्तिरविच्छेदः तैश्च ग्रंथिनिज्जडयोरत्मानः करणयोरैकलोलीभावं विनीय तयोः प्रवृत्तकरणेन शोधयन्तीकृत्य प्रियाप्रियेमुखदुःखे आत्मसमं आत्मसाम्यं नयीत प्रापयेत् प्रियाप्रिये धार्मिणोतः करणस्यात्मन्यध्यस्तस्य स्वाधिष्ठाने प्रलये सति तयोः पितृवैबल्य इत्यर्थः यथारज्ज्वरज्जुसर्पलीने मतिभीषणत्वादयोऽपि तत्रैव लीयन्ते तद्वत् ३ । ४ नाक्रोशेत् न शपेत् यतस्ति तिक्ष्णो मन्युः क्रोध एव आक्रोष्टारं दहति ५ रुपतीरोपवती पाठांतरे उपतीदाहिकांवा ६ । ७ निर्कृतिरालक्ष्मीमृत्युंवा ८ बाणैः वाग्बाणैः दधाति पुष्पाति ९ त्वत्पुत्रारूक्षवाचस्त्वमपि तत्संगात्तादृशो भविष्यसी

॥ साध्या ऊचुः ॥ साध्या देवावयमेतमहर्षे दृष्ट्वा भवंतं न शकुमो नुमातुम् ॥ श्रुतेन धीरो बुद्धिमांस्त्वंमतोनः काव्यावाचं वक्तुमर्हस्युदाराम् ३ ॥ हंस उवाच ॥ एतत्कार्यममराः संश्रुतं मे धृतिः शमः सत्यधर्मानुवृत्तिः ॥ ग्रंथिं विनीय हृदयस्य सर्वप्रियाप्रिये चात्मसमं नयीत ४ आकुरुष्यमानो नाक्रोशेन्मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारं निदह तिसुकृतं चाख्यविंदति ५ नाक्रोशी स्यान्नावमानी परस्य मित्रद्रोहो नो तनीचोपसेवी ॥ न चाभिमानी न च हीनवृत्तारूक्षावाचं रुपतीं वर्जयीत ६ मर्माण्यस्थीनि हृदयं तथाऽमृतरूक्षावाचो निदहंतीह पुंसाम् ॥ तस्माद्वाचमुपतीरूक्षरूपां धर्मारामो नित्यशो वर्जयीत ७ अस्तु दुर्गपुरुषावाचं वाक्क्रंटकैर्वितुदंतं मनुष्यान् ॥ विद्यादलक्ष्मीकृतमंजनानां मुखे निबद्धानि कृतिवैवहंतम् ८ परश्चेदेनमभि विद्वेत्तवाणैर्भृशं सुतीक्ष्णैरनलार्कदीपैः ॥ स विद्वद्यमानोऽप्यतिदह्यमानो विद्यात्कविः सुकृतमं दधाति ९ यदि संतंसे वतियद्यसंतं पस्विनं यदिवस्तेन मेव ॥ वामो यथा रंगवशं प्रयाति तथा सते पांशवशमभ्युपैति १० अतिवादनं प्रवदेन्न वादयेद्योऽनाहतः प्रतिहन्यान्न घातयेत् ॥ हंतुं च यो नेच्छति पापकं वै तस्मै देवाः स्पृहयन्त्यागताय ११ अव्याहृतं व्याहृताच्चेत्य आहुः सत्यं वदेद्याहृतं तद्वितीयम् ॥ प्रियं वदेद्याहृतं तत्तृतीयं धर्म्यं वदेद्याहृतं तच्चतुर्थम् १२ यादृशैः सन्निविशते यादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पूरुषः १३ यतो यतो निवर्तते तस्ततो विमुच्यते ॥ निवर्तनाद्धि सर्वतो वेत्ति दुःखमण्वपि १४ न जीयते चानुजिगीषतेऽन्यान्न वैरकृच्च प्रतिघातकश्च ॥ निंदाप्रशंसासु समस्वभावो न शोचते हृष्यति नैव चायम् १५ भावमिच्छति सर्वस्य नाभावे कुरुते मनः ॥ सत्यवादी मृदुर्द्वितीयः स उत्तमपूरुषः १६ नानर्थकं सांत्वयति प्रतिज्ञाय ददाति च ॥ रंघं परस्य जानाति यः समध्यमपूरुषः १७

त्याह यदीति । रंगस्य नीलादेर्वर्णनीलताम् १० अतिप्रोक्तोऽपि न वदेत् वादयेद्वा अनाहतो नैव प्रतिहन्यात् । अहतोऽपि पापकं रंघं यद्विदंतुं नेच्छेत् स देवानामपिश्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ११ अव्याहृतं मौनं ततोपिश्रेयः सत्यवचनं सत्यमपि प्रियं चेत्ततोऽपिश्रेयः तदपि धर्मादलपेत्तंचेत्येष्टतममित्यर्थः १२ तस्मात्समं गणवत्त्वाऽपि कर्तव्य इत्याशयेनाह यादृशरिति १३ यतो यत इति । यथा स्वप्ने वाऽद्विपयान्निवृत्तस्तज्जेन दुःखेन मुच्यते एवं जाग्रतिश्चाप्रविष्यजेन मुपुत्ताममाधौ च सर्वतो निवृत्तो दुःखलेशमपि न भज्जेऽतो निवृत्तिरेव त्वया कार्येति भावः १४ अस्यामवस्थायां पुरुषस्य न किंचिदुःखादिकमस्तीत्याह न जीयते चेति । नानुजिगीषते इति पाठे नापूरुषः १५ भावं कल्याणं अभावे अकल्याणं १६ अनर्थकं मिथ्यानसांत्वयति १७

उपहतोगदयाघोषयात्रायांगंधर्वैस्तादितः अभिशास्तःअभितःशस्त्रैर्विदीर्णः मनुवशात्कोधवशात् नावर्ततेनरःप्रुर्भवति यतःकृतघ्नःपांडवैस्तदामोचिनोऽपितदुपकारंहेत्येव एताःकलाःचित्तस्यवृत्तयःअधमस्यैव १८ अधमलक्षणमाह नेति । परेभ्यःगुरुभ्यः आत्मन्येवशक्तितः विश्वासहीनः १९ । २० । २१ महाकुलेभ्यःइतिस्पृहेरीभितइतिकर्मणिचतुर्थी २२ तपःकृच्छ्रचांद्रायणादिदमः इन्द्रियजयः ब्रह्मवित्तंब्राह्मणस्यधनंवेदाध्ययनंवेदाध्यापनंच वितानाःयज्ञकर्माणि सम्यग्वृत्ताश्च ये तानि क्लीवस्त्वंविधेषापेक्षया महाकुलानिविद्धि २३ नच्यथनेनचलति नयोनिः पित्रादयोऽपियेषांद्रापेणनव्य

दुःशासनस्तूपहतोऽभिशास्तोनावर्ततेमनुवशात्कृतघ्नः ॥ नकस्यचिन्मित्रमथोदुरात्माकलाश्चैताअधमस्येहपुंसः १८ नश्रद्धातिकल्याणंपरेभ्योऽप्यात्मशंकितः ॥ निराकरोतिमित्राणियोवैसोऽधमपूरुषः १९ उत्तमानेवसेवेतप्राप्तकालेतुमध्यमान् ॥ अधमांस्तुनसेवेतयइच्छेदूतिमात्मनः २० प्राप्नोतिवैचित्तमसद्वलेननित्योत्थानात्प्रज्ञयापौरुषेण ॥ नत्वेवसम्यग्लभतेप्रशंसांनवृत्तमाप्नोतिमहाकुलानाम् २१ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ महाकुलेभ्यःस्पृहयंतिदेवाधर्मार्थनित्याश्रवहुश्रुताश्च ॥ पृच्छामित्वांविदुरप्रश्नमेतंभवंतिवैकानिमहाकुलानि २२ ॥ विदुरउवाच ॥ तपोदमोब्रह्मवित्तंवितानाःपुण्याविवाहाःसततान्नदानम् ॥ येप्वैवेतिसमगुणावसंतिसम्यग्वृत्तास्तानिमहाकुलानि २३ येषांनवृत्तंव्यथनेनयोनिश्चितप्रसादेनचरंतिधर्मम् ॥ येकीर्तिमिच्छंतिकुलेविशिष्टांत्यक्तानृतास्तानिमहाकुलानि २४ अनिज्ययाकुविवाहैर्वेदस्योत्सादनेनच ॥ कुलान्यकुलतांयांतिधर्मस्यातिक्रमेणच २५ देवद्रव्यविनाशेनब्रह्मस्वहरणेनच ॥ कुलान्यकुलतांयांतिब्राह्मणातिक्रमेणच २६ ब्राह्मणानांपरिभवात्परिवादाच्चभारत ॥ कुलान्यकुलतांयांतिन्यासापहरणेनच २७ कुलानिसमुपेतानिगोभिःपुरुषतोऽथतः ॥ कुलसंख्यांनगच्छंतियानिहीनानिवृत्ततः २८ वृत्ततस्त्वविहीनानिकुलान्यल्पधनान्यपि ॥ कुलसंख्यांचगच्छंतिकर्पतिचमहद्यशः २९ वृत्तयत्नेनसंरक्षेद्वितमेतिचयातिच ॥ अक्षीणोवित्ततःक्षीणोवृत्ततस्तुहोतः ३० गोभिःपशुभिरश्वैश्चकृप्याचसुसमृद्धया ॥ कुलानिनप्ररोहंतियानिहीनानिवृत्ततः ३१ मानःकुलैर्वैरकृत्कश्चिदस्तुराजाऽमात्योमापस्वापहारी ॥ मित्रद्रोहीनैकृतिकोऽनृतीवापूर्वाशीवापितृदेवातिथिभ्यः ३२ यश्वनोब्राह्मणानह्न्याद्यश्वनोब्राह्मणानद्विषेत् ॥ ननःससमितिगच्छेद्यश्वनोनिर्वपेत्कृषिम् ॥ ३३ वृणानिभूमिरुदकंवाक्चतुर्थीचसृजता ॥ सतामेतानिगहेषुनोच्छिद्यंतैकदाचन ३४ श्रद्धयापरयाराजनुपनीतानिसत्कृतिम् ॥ प्रवृत्तानिमहाप्राज्ञधर्मिणांपुण्यकर्मिणाम् ३५ सूक्ष्मोऽपिभारंनृपतेस्यंदनोवैशक्तोवोढुंनतथाऽन्येमहीजाः ॥ एवंयुक्ताभारसहाभवंतिमहाकुलीनानतथाऽन्येमनुष्याः ३६

यंते किंतुगुणैरेवतुष्यंति २४ । २५ । २६ परिभवात्ताहनात्निंदातः २७ गोभिर्वाग्भिर्विद्येत्यर्थः पुरुषतःसत्पुरुषैः अर्षतःयनैश्च कुलानिकुलसंख्यां कुलेषुगणनांसमुपेतानिभवन्ति २८ वृत्ततःधर्मेण कर्पतिआहरंति २९ । ३० गोभिर्विद्याभिः ३१ नैकृतिकःकपटी वैरकृदादयः कुलप्रादत्यर्थः ३२ प्रसेमावृत्तलक्षणमाह यश्चेति । नइतिअस्त्वच्छब्दस्यादेशचतुष्टयेननःसहतिपाठे नतस्येतिपाठेवृत्रभवे निर्वपेत्कुर्यात् पितृनितिपाठेनोनिषेधार्थः ३३ नोच्छिद्यंतैकस्वतिथीनुपगच्छंसेव ३४ सत्कृतिभक्ताकरतुंमनुष्यानिनृणादीनि ३५ युक्ताःस्यंदनवदविकल्पाः ३६

अकृतमाह नतदिति । तवतुशंकाकुलस्यमयपिमित्रत्वबुद्धिर्नास्तीतिभावः संगतानिसंबंधमात्राणि ३७ मूर्खस्यतुदुर्योधभादेः कुलशीलादिभिरसंबद्धोऽपिकर्णादिर्मित्रभावेनास्तीत्याशयेनाह यइति । बंधुःसंबंधी मित्रंउपकारकृत ३८ पारिप्लवमतेः चलबुद्धेः ३९ । ४० समभिवर्ततेसम्यग्भित्तएववर्ततेननुस्पृशति समतिवर्ततइत्यपिपठति अभ्रंमेघः ४१ मित्राणांहितायेतिशेषः ४२ अनर्थयन्त्रार्थनाशून्यः लुब्धस्तुमित्राणांसारफलगुत्वेनजानातीत्यनःसकार्यार्थवर्णिक्तुल्योनतुमित्रम् ४३ संतापादृष्टविद्योगावशोकात् ४४ अनवाप्यंनमाप्यं शोकेनशोकमात्रेणदृष्टमितिशेषः ४५ दुःखादेरागमापायित्वादपिनशोकादिकं कर्तव्यमित्याह पुनरिति ४६ सर्वपुरुषमात्रं ४७ पदमनसासह श्रोत्रादीनिपंचस्रवते स्वार्थाद्भज्यति ततोविषयमेवनात् ४८ तनुःशरीरमभिव्यक्तिस्थानंकाष्ठं तत्ररुद्धोऽनभिव्यक्तःशिलीअग्निरस्याऽ

नतन्मित्रंयस्यकोपाद्विभेतिद्यद्वामित्रंशंकितेनोपचर्यम् ॥ यस्मिन्मित्रेपितरीवाश्वसीततद्वैमित्रंसंगतानीतराणि ३७ यःकश्चिदप्यसंबद्धोमित्रभावेनवर्तते ॥ सएव बंधुस्तन्मित्रंसागतितस्तत्परायणम् ३८ चलचित्तस्यवैपुंसोऽबुद्धाननुपसेवतः ॥ पारिप्लवमतेर्नित्यमध्रुवोमित्रसंग्रहः ३९ चलचित्तमनात्मानमिन्द्रियाणांक्शानुगम् ॥ अर्थाःसमभिवर्ततेहंसाःशुष्कंसरोयथा ४० अकस्मादेवकुप्यंतिप्रसीदंस्त्यनिमित्ततः ॥ शीलमेतदसाधूनामभ्रंपारिप्लवंयथा ४१ सत्कृताश्चकृतार्थाश्चमित्राणांनभवं तिथे ॥ तान्मृतानपिक्रव्यादाःकृतघ्नान्नोपभुंजते ४२ अर्चयेदेवमित्राणिसतिवाऽसतिवाधने ॥ नानर्थयन्प्रजानातिमित्राणांसारफलगुताम् ४३ संतापाद्भश्यतेबलम् ॥ संतापाद्भश्यतेज्ञानंसंतापाद्याधिमृच्छति ४४ अनवाप्यंचशोकेनशरीरंघोपतप्यते ॥ अमित्राश्चप्रहृष्यन्तिमास्मशोकेमनःकृथाः ४५ पुनर्न रोग्रियतेजायतेचपुनर्नरोहीयतेवर्द्धतेच ॥ पुनर्नरोयाचतियाच्यतेचपुनर्नरःशोचतिशोच्यतेच ४६ सुखंचदुःखंचभवाभवौचलाभालाभौमरणंजीवितंच ॥ पर्यायशः सर्वमेतेस्पृशंति तस्माद्दीरोनचहृष्येन्नशोचेत् ४७ चलानिहीमानिषडिन्द्रियाणितेपांयद्यद्बुद्धतेयत्रयत्र ॥ ततस्ततःस्रवतेबुद्धिरस्यच्छिद्रोदकुंभादिवनित्यमंभः ४८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानांममपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्यति ४९ नित्योद्विग्नमिदंसर्वेनित्योद्विग्नमिदंमनः ॥ यत्तत्पदमनु द्विग्नतन्मेवदमहामते ५० ॥ विदुरउवाच ॥ नान्यत्रविद्यातपसोर्नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्रलोभसंत्यागाच्छांतिंपश्यामि तेऽनव ५१ बुद्ध्याभयंप्रणुदतितपसा विंदतेमहत् ॥ गुरुश्रृणुष्याज्ञानंशांतिंयोगेनविंदति ५२ अनाश्रितादानपुण्यंवेदपुण्यमनाश्रिताः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताविचरंतीहमोक्षिणः ५३ स्वधीतस्यसुयुद्ध स्यसुकृतस्यचकर्मणः ॥ तपसश्चसुतपस्यतस्यांतेसुखमेधते ५४

यंराजाधर्मेणरुद्धः तनुनामृक्ष्मेणधर्मेणवारुद्धः ४९ उद्विग्नंभीतंचलितंच अनुद्विग्नमभयमचलंच पदंपदनीयंमाप्यंच्रम ५० तस्याप्तिमात्रनान्येवाह नान्यत्रेति । विद्याऽध्ययनजा तपःस्वधर्माचरणं त्वंतुलोभी तत्पदंप्रामुख्यमर्हइतिभावः शांतिकल्याणं ५१ बुद्ध्याआत्मज्ञानेन भयंसंसारं विंदतेमहत्तद्गुरुशास्त्रादिकलभते तनोगुरुश्रृणुष्याज्ञानंग्रंथजं योगेनमर्वचित्तवृत्तिनिरोधेनशांतिं ५२ शांतिमाप्तौमर्वतुच्छमित्याह अनाश्रिताइति । दानजंपुण्यंतत्फलंस्वर्गादीत्यर्थः अनाश्रिताःनाश्रयंतेतुच्छत्वात्तस्य ५३ तस्यांतेस्वधीतादीनांकर्मणामेतेनाशेषमुत्पन्नमानंदंविंदते जगत्कारणदर्शनादेवसकलकर्मनाशेति अकारणंशुद्धंराप्नोतीत्यर्थः ' क्षीयंतेचास्यकर्माणि तस्मिन्हृष्टेपरावरे ' परोहिरण्यगर्भोऽवरोनीचोयस्मात्कारणाच्चस्मिन्हृष्टेति ५४

तदन्यदुःस्वरूपमेवेत्याह स्वास्तीर्णानीति । भिन्नाभेददृष्टिमतः 'द्वितीयाद्वैभयंभवति' इतिभूतेरद्वैतत्वात्प्रच्युतादित्यर्थः पक्षेभिन्नाःज्ञातिभेदवन्तः ५५ प्रशमंअक्रोधं ५६ योगःअलब्धलाभः क्षेमलब्धपरिपालनं तदुभयंनकल्पतेनयुज्यते ५७ तदेवाह संपन्नमिति । संपन्नेक्षीरादि संपत्तिः ५८ तंतवःकुलतंतवः पांडवाःआप्यायिताःत्वयैवसंवर्दिताः पूर्वरूपमापि तनवःसूक्ष्माःबाला इत्यर्थः बहुलाःसमाःबहुन्संवत्सरान् बहुत्वात्तदधुनामन्येषांचक्रपीणांबहुत्वात् वनेआयासान्सहंतितःसतांउपमाभवति पांडवाइवसंतइतिलोकेवदंति अतःसत्तमाःपांडवास्त्वयानवंचनीयाइतिभावः ५९ अन्येतुज्ञातयोनपांडवतुल्याइत्याह धूमायंतेइति । व्यपेतानि पृथग्भूतानि ६० ब्राह्मणादिमाहचर्यात्ज्ञातयोऽप्यत्रायुद्धार्थिनएवग्राह्याः तादृशांश्चपांडवान्जिघांसंतःपतिप्येत्येवेत्यर्थः ६१ एकजःएकाकी प्रसह्यःशक्यः ६२ । ६३ । ६४ । ६५

स्वास्तीर्णानि शयनानि प्रपन्नानि वैभिन्ना जातुनिद्रालभंते ॥ नस्त्रीपुराजनरतिमाप्नुवंति न मागधैः स्तूयमानान्सूतैः ५५ नवैभिन्ना जातुचरंति धर्मनवैसुखं प्राप्नुवंतीह भिन्नाः ॥ नवैभिन्ना गौरवं प्राप्नुवंति नवैभिन्नाः प्रशमं रोचयंति ५६ नवैते पांस्वदेन पथ्यमुक्तं योगक्षेमं कल्पते नवैतेषाम् ॥ भिन्नानां वैमनुजं प्रपरायणं न विद्यते किंचिद न्यदिनाशात् ५७ संपन्नं गोपुसंभाव्यं संभाव्यं ब्राह्मणे तपः ॥ संभाव्यं चापलं स्त्रीपुसंभाव्यं ज्ञातितांभयम् ५८ तंतवोऽऽप्यायितानित्यंतनवो बहुलाः समाः ॥ बहून्बहुत्वादायासान्सहंतीत्युपमासताम् ५९ धूमायंते व्यपेतानि ज्वलंतिसहितानि च ॥ धृतराष्ट्रे लमुकानीव ज्ञातयो भर्तृपथं ६० ब्राह्मणे पुचये शूराः स्त्रीपुजातिपुगो पुच ॥ वृतादिफलं पक्वं धृतराष्ट्रपतंति ६१ महानप्येकजो वृक्षा बलवान्सुप्रतिष्ठितः ॥ प्रसह्य एव वातेन सस्कंधो मर्दितुं क्षणात् ६२ अथ ये सहिता वृक्षाः संवशः सुप्रतिष्ठिताः ॥ ते हि शीघ्रतमान्वातान्सहंते न्योन्यं श्रयात् ६३ एवं ननु प्यमप्येकं गुणैरपि समन्वितम् ॥ शक्यं द्विपंतो मन्यंते वायुर्दुर्ममिवैकजम् ६४ अन्योन्यसमुपष्टंभादन्योन्यापाश्रेण च ॥ ज्ञातयः संप्रवर्द्धंते सरसीवोत्पलान्युत ६५ अवध्या ब्राह्मणा गावां ज्ञातयः शिशवः स्त्रियः ॥ येषां चान्नानि भुंजीत ये च स्युः शरणागताः ६६ नमनुप्ये गुणः कश्चिद्राजन्सधनतामृतं ॥ अनातुरत्वाद्भट्टंते मृतकल्पा हि रोगिणः ६७ अव्याधिजं कटुकं शीर्षं रोगिपापानुबंधं परुषं तीक्ष्णमुष्णम् ॥ सतां पेयं यन्नपि बंत्यं सतो मन्युं महाराजपिब प्रशाम्य ६८ रोगादितान फलान्याद्विधंते न वै लभंते विषयेषु तत्त्वम् ॥ दुःखोपेतारोगिणो नित्यं भवनबुध्यंते धनभोगान्नसौख्यम् ७१ पुराह्युक्तं नाकरोस्त्वं वचो मे द्यूते जितां द्रौपदीं प्रेक्ष्य राजन् ॥ दुर्योधनं वारयेत्यक्षवत्यां कितवत्वं पंडितावर्जयति ७० नतद्वलं यन्मृदुनाविरुध्यते सूक्ष्मो धर्मस्तरसासे वितव्यः ॥ प्रध्वंसिनी क्रूरसमाहिता श्रीर्मृदुप्रौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् ७१

६६ सधनतां क्रुतेयिना अनातुरत्वात् क्रुतेच भट्टंतेऽस्तु इत्याशीर्वचनमाप्तत्वं सूचनार्थं ६७ धनवाननातुरश्चत्वं गुणी मनुजसंमामुहीत्याह अव्याधिजमिति । कटुकं अरोचकं परुषं तीक्ष्णं छेदकं उष्णं दुःसहस्पर्शं येन गिलनीयं मन्युर्देन्यं 'मन्युर्देन्येकतां क्रुधि' इति कोशात् प्रशाम्य शांतिं क्षमां प्राप्नुहि ६८ संतापाभ्याधिमृच्छतीत्युक्तमतस्तौ द्वावपि निर्दति फलानि पुत्रपश्वादीनि तत्त्वमिष्टानिष्टविवेकं पितृपहतरसनत्वात् एवं सर्वत्र भोगः रुपादिभोगः धनादिजं मुखेलं व्यमपिन बुध्यंते अतः संतापं जागरादिद्वारा रोगोत्पादकं त्यजेत्यर्थः ६९ । ७० कितवत्वं द्यूतप्रियत्वं मृदुना सहिष्णुना धर्मः दायविभागारुह्यः क्रूरत्वतुल्ये समाहिता मृदुना युधिष्ठिरेण प्रौढा सती ७१

धार्तराष्ट्राः पाण्डवान्पालयंतु पाण्डोः सुतास्तवपुत्रांश्च पांतु ॥ एकारिमित्राः कुर्वोह्येककार्याजीवंतु राजन् सुखिनः समृद्धाः ७२ मेढीभूतः कौरवाणां वमद्यत्वय्याधीनं कुरुकुलं
माजमीढं ॥ पार्थान्बालान्वनवासप्रतप्तान्गोपायस्वस्वयं शस्तातरक्षन् ७३ संधत्स्वत्वं कौरवपाण्डुपुत्रैर्मतेऽन्तरं रिपवः प्रार्थयंतु ॥ सत्येस्थितास्तेन रदेव सर्वे दुर्याधनं
स्थापयत्वं नरेन्द्र ७४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहोतवाक्येषु द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ सप्तदशे मानुराजेन्द्रमनुः
स्वायं भुवोऽब्रवीत् ॥ वैचित्रवीर्यपुरुषानाकाशं मुष्टिभिर्घ्नतः १ दानवैर्द्रस्य च धनुरनाम्यं नमतोऽब्रवीत् ॥ अथोमरीचिनः पादानग्राह्यान् गृह्णातस्तथा २ यश्चाशिष्यं शास्ति
वैयश्चतुष्येद्यश्चातिवेलं भजते द्विषंतम् ॥ स्त्रियश्च शेरक्षति भद्रमश्नुते यश्चायच्छंयाचते कथ्यते वा ३ यश्चाभिजातः प्रकरोत्यकार्यं यश्चाबलो बलिनानित्यवैरी ॥ अश्रद्धया
नायकयो ब्रवीति यश्चाक्राम्यं कामयते नरेन्द्र ४ बध्वाऽबहासं श्वशुरो मन्थते यो बध्वाऽवसन्नभयो मानकामः ॥ परक्षेत्रे निर्वपति यश्च बीजं स्त्रियं च यः परिवदतेऽतिबलम् ५
यश्चापिलब्धवानस्मरामीति वादी दत्त्वा च यः कथ्यति याच्यमानः ॥ यश्चासतः सत्त्वमुपानर्यात एताव्रयंति निरयं पाशहस्ताः ६ यस्मिन् यथावर्तते यो मनुष्यस्तस्मिन् स्तथाव
र्तितव्यं सधर्मः ॥ मायाचारो मायया वर्तितव्यः साध्वाचारः साधुना प्रत्युपेयः ७ जरारूपं हरति हि वैर्यमाशा मृत्युः प्राणान्धर्मचर्यामसूया ॥ कामो हि यं वृत्तमनार्यसेवाक्रोधः
श्रियं सर्वमेवाभिमानः ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ शतायुरूकः पुरुषः सर्ववेदेषु वैयदा ॥ नाम्रोत्यथ च तत्सर्वमायुः केनेह हेतुना ९ ॥ विदुर उवाच ॥ अतिमानोऽतिवाद
श्च तथाऽत्यागो नराधिप ॥ क्रोधश्चात्मविधित्साचमित्रद्रोहश्च तानि पद १०

कुर्वन् अपि अभयमानकामश्चेति व्याचल्युः न द्विगीतत्वा दुपेक्ष्यं पश्चेद्वत्यनेन संगृहीतं च ५ दत्तातीर्थे वाचादानं कृत्वा गृह्याचकेन याच्यमानः सन् कथ्यते दानमकृत्वैव श्लाघते असतो दुष्टस्य सत्त्वं नाधुत्वं अननःसुरा
र्थस्य सत्त्वं सत्यत्वे वा उपानयित समर्थयेन न सत्तदशो भूतः ६ यस्मिन्निति । मायुगुराङ्गरे बुव्ययाऽपि नाधुना भवितव्यं इत्याशयः ७ जरेति । अभिमाने न्यजेति भावः ८ अभिमानः सर्वदृष्ट्युक्तेऽभिमानवतां नत्पुत्राणां य
दि स्वल्पमेवायुरस्ति तर्हि सक्तेऽप्यभिमानेन जीविष्यति यदि बहु तर्हि सत्यपि न स्वल्पमरिष्येतीत्याशयेनाह शतायुरिति ९ अत्यानः उत्कृष्टोऽपराधश्चैर्यादिर्गदनादीनां दिवा अत्याशानि पात्रे बहु भोजित्वं आत्म
विधित्सेति पोषणार्थस्य पात्रः सन्निरूपं आत्मपोषणेच्छा शिशोदरपरायणतेत्यर्थः १०

असयःखद्गाः भद्रस्तुते एतेषां पण्णात्यागेन तव पुत्राः शतायुषो भवंत्वित्यर्थः ११ वृषलीशूद्रा द्विजस्त्रेवर्णिकः पानपः मद्यपः १२ आदेशकृत्प्रापणीः प्रेषकः द्विजान् दास्येनियोजयन् समेत्य संसृज्य यदि त्व
त्पुत्रा अतिमाना दीन्त्यजं तितर्हि तेषां पाण्डववृत्तिर्हन्तृणां संगस्त्वयानकार्य इति भावः १३ गृहीतवाक्यः विद्यावान् नयवित्नीतिः बदान्यो दाता ॥ गृहीतवाक्योऽनपविद्धवाक्य इति पाठे मितभाषी अनिरस्तगुरु
वचनः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ इदं द्यूतं न युक्तमिति वचनं मया उक्तमिति संबंधः २० । २१ भक्तस्य सेवां कुर्वतः २२ अपूर्वपरकीयं स्निग्धाहिस्नेहवतोऽपि २३ कृत्यानि परिसंख्याय साध्या

एत एवासयस्तीक्ष्णाः कृन्तन्त्यायुं पिदेहिनाम् ॥ एतानि मानवान् व्रतितनमृत्युर्भद्रमस्तुते ११ विश्वस्तस्यैतियोदारान्यश्वापि गुरुतल्पगः ॥ वृषलीपतिर्द्विजोयश्चान
पश्चैव भारत १२ आदेशकृत्प्रापणीः प्रेषकः द्विजानां प्रेषकश्च ॥ शरणागतहाचैव सर्वे ब्रह्महणः समाः ॥ एतैः समेत्य कर्तव्यं प्रायश्चित्तमिति श्रुतिः १३ गृहीतवाक्यं नय
विद्वदान्यः शेषान्नभोका ह्यविहिंसकश्च ॥ नानर्थकृत्या कुलितः कृतज्ञः सत्यो मृदुः स्वर्गमुपैति विद्वान् १४ सुलभाः पुरुषाराजन्सततं प्रियवादिनः ॥ अप्रियस्य तु पथ्य
स्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः १५ यो हि धर्मसमाश्रित्य हित्वा भर्तुः प्रियापि ॥ अप्रियाण्याह पथ्यानि तेन राजा सहायवान् १६ त्यजेलुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्य
जेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मां पृथिवीं त्यजेत् १७ आपदर्थं धनं रक्षेद्द्वारा न रक्षेद्भनैरपि ॥ आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारैरपि धनैरपि १८ द्यूतमेतत्पुण्यं कल्पेदृष्टवैकरं
नृणाम् ॥ तस्मात् द्यूतं न सेवेत हास्यार्थमपि बुद्धिमान् १९ उक्तं मया द्यूतकालेऽपि राजन्नेदं युक्तं वचनं प्रातिपेय ॥ तदौषधं पथ्यमिवातुरस्य न रोचेत वचोचित्रवीर्यं २०
काकैरिमांश्चित्रबर्हान् मयूरां न पराजयेथाः पाण्डवान् वारताष्टैः ॥ हित्वा सिंहान् क्रोडुकान् गृहमानः प्राप्ते काले शोचिता त्वं नरेन्द्र २१ यस्तातन कुप्यति सर्वकालं भृत्यस्य भक्तस्य
हिते रतस्य ॥ तस्मिन् भृत्या भर्तुरिव विश्वसंति न चैनमापस्तु परित्यजंति २२ न भृत्यानां वृत्तिं परोधेन राज्ञ्यधनं संजिघ्रसे दूर्ध्वम् ॥ त्यजंति ह्येनं वंचिता वै विरुद्धाः स्निग्धा
ह्यमात्याः परिहीनभोगाः २३ कृत्यानि पूर्वपरिसंख्याय सर्वाण्याय व्यये चानुरूपां च वृत्तिम् ॥ संगृह्णीयाद नुरूपां सहायान् सहायसाध्यानि हि दुष्कराणि २४ अभिप्रा
यं यो विदित्वा तु भर्तुः सर्वाणिकार्याणिकरोत्यतं द्री ॥ वक्ता हितानामनुरक्तार्यः शक्तिज्ञा आत्मेव हि सोऽनुकंप्यः २५ वाक्यं तु यो नाद्रियतेऽनुशिष्टः प्रत्याह्वयश्चापि नियुज्य
मानः ॥ प्रज्ञाभिमानि प्रति कूलवादीत्याज्यः सतादृक्त्वर्यैव भृत्यः २६ अस्तब्धमक्लीबमदीर्घसूत्रं सानुकोशं शृङ्गमहार्यमन्यैः ॥ अरोगजातीयमुदारवाक्यं द्यूतं वदं
त्यष्टगुणोपपन्नम् २७ न विश्वासा जातु परस्य गेहे गच्छेन्नरश्चेतयानो विकाले ॥ न च त्वरे निशितिष्ठेन्न गृढो न राजा काम्यां योषितं प्रार्थयति २८

साध्यनिश्चयं कृत्वा तथा वृत्तिभृत्यजीविकां आयव्ययानुरूपां कृत्वेत्यर्थः दुष्कराणि परराष्ट्रहृणादीनि २४ अनुकंप्यो मादृशो वचनस्वीकारेणानुग्राह इति प्रार्थयते २५ प्रज्ञादमत्याख्यानं करोति मतिकूलं आज्ञाविरुद्धं
वदतीति मतिकूलवादी २६ अस्तब्धं दर्पशून्यं अक्लीबं सामर्थ्यवन्तं अदीर्घं सूत्रं निप्रकारिणं सानुकोशं संसदं शृङ्गं मंजुलं अहार्यं अभेद्यं अरोगजातीयं रोगलेशशून्यं उदारं युक्तियुक्तं महार्थं च वाक्यं यस्य तं
द्यूतं प्रेष्य २७ विकाले सायंकाले परस्य अविश्वस्तस्य गेहे न गच्छेत् प्रार्थयतीति भोक्तृमिति शेषः २८

संपुष्टः बहुकर्तृकत्वेन मिश्रमंत्रो यस्य त्वाहशस्य कर्णादिसहायवतोरान्नोनिहंमंत्रस्य अपहारं नगच्छेत् माहशः तंमंत्रं न दूषयेत् तैः सर्वैः सह विरोधापत्तेरिति भावः । त्वयि बहुनाशास्ये अहं नाशसि मीतिन भूयात्
 किंतु मर्मकचित्कार्यमस्तीति तथा व्यपदेशं व्याजं कृत्वा ताहशान्मंत्रादपमरेदेवत्यर्थः २९ घृणीलज्जावान् सहियथोक्तं देहं अधमर्णे पुपातयितुं शक्तः क्रूरोऽयमितिलोकापवादभयात् । उद्धृतभूतिः दूरीकृता
 धिकारः एतेन्यवहारे धनदानादौ वर्जनीयाः द्रव्यनाशभयात् एतेभ्यो न श्राव्यं च । अवनर्णोऽघृणीलज्जावांश्चेदतिनिर्वधेन याच्यमानः प्राणानेव जज्ञात् एवमन्यत्राप्युक्तं त्वमपि नाशभयात् पुत्राय राज्ञ्यमादे
 रीति भावः ३० । ३१ । ३२ स्वरोध्वनिः तस्य प्रशुद्धिः मंजुलता । वर्णाः कादयः तेषां प्रशुद्धिर्यथास्थानकरणं विस्पष्टमुच्चारणं स्पर्शः मृदुता सौकुमार्यलावण्यम् ३३ मितभुक्तं मितभोजि
 ने आशूने बहुभोजीति क्षिपंति निर्दिंति ३४ अनिष्टवेषं क्षणकादिवेषधरम् ३५ कदर्य अदातारं । आक्रोशकं गालयितारं । अश्रुतं मूर्खं । वनौकसं कैवर्तकं । धूर्तकितवं । निष्पूरिणं निर्दयं ।

ननिह्वयंमंत्रगतस्य गच्छेत्सं सृष्टमंत्रस्य कुसंगतस्य ॥ नच ब्रूयान्नाशसि मित्वयीति सकारणं व्यपदेशं तु कुर्यात् २९ घृणीराजापुंश्चलीराजभृत्यः पुत्रो भ्राता विधवा बाल
 पुत्रा ॥ सेनाजीवी चोद्धृतभूतिरेव व्यवहारेषु वर्जनीयाः स्युरेते ३० अष्टौ गुणाः पुरुषं दीपयंति प्रज्ञाचकौल्यं च श्रुतं दमश्च ॥ पराक्रमश्चा बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति
 कृतज्ञता च ३१ एतान् गुणां स्तातमहानुभावाने को गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजायदासत्कुरुते मनुष्यं सर्वान् गुणानेपगुणो बिभर्ति ३२ गुणादशस्नानशीलं भजंते बलं
 रूपं स्वरवर्णप्रशुद्धिः ॥ स्पर्शश्च गंधश्च विशुद्धता च श्रीः सौकुमार्यं प्रवराश्च नार्यः ३३ गुणाश्च षण्मिमतभुक्तं भजंते आरोग्यमायुश्च बलं सुखं च ॥ अनाविलं चास्य भवत्यप
 त्यंन चैनमाशून् इति क्षिपंति ३४ अकर्मशीलं च महाशनं च लोकद्विष्टं बहुमायं नृशंसम् ॥ अदेशकालज्ञमनिष्टवेषमेतान् गृहेन प्रतिवासेत ३५ कदर्यमाक्रोशकमश्रु
 तं च वनौकसं धूर्तममान्यमानिनम् ॥ निष्पूरिणं कृतवैरं कृतघ्नमेतान् भूशार्त्तोऽपि न जातु याचेत् ३६ संक्लिष्टकर्माणमतिप्रमादं नित्या नृतं चादृढभक्तिं च ॥ विसृष्टरागं
 पटुमानिनं चाप्येतान्न सेवेत न राधमान् षट् ३७ सहायबंधनाद्यर्थः सहायाश्चार्थबंधनाः ॥ अन्योन्यबंधनावेतौ विनान्योन्यं न सिद्धयतः ३८ उत्पाद्य पुत्रान्नृणां
 श्रुत्वा वृत्तिचिन्तेभ्योऽनुविधाय कांचित् ॥ स्थाने कुमारीः प्रतिपाद्य सर्वा अरण्यसंस्थोऽथ मुनिर्बुभूषेत् ३९ हितं यत्सर्वभूतानां मात्मनश्च सुखावहम् ॥ तत्कुर्यादं श्वरे
 ह्येतन्मूलं सर्वार्थसिद्धये ४० वृद्धिः प्रभावस्तेजश्च सत्त्वमुत्थानमेव च ॥ व्यवसायश्च यस्य स्यात्तस्या वृत्तिभयं कुतः ४१ पश्यदोषान्पांडवैर्विग्रहे त्वं यत्र व्यथेयुरपि देवाः
 सशक्राः ॥ पुत्रैर्वैरं नित्यमुद्विग्नवासो यशः प्रणाशोद्विषतश्च हर्षः ४२

हिंसं कृतवैरमन्येन स्वेन वा ३६ संक्लिष्टकर्माणं आततायिनं सच पदविधः 'अग्निदो गरदंश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैव पडेते आततायिनः' इति प्रसिद्धः । अतिप्रमादं सदान्वयं । विसृष्टरागं त्य
 क्तस्नेहं । पटुमानिनं कुशलमन्यम् ३७ एवं निगुणानां स्वपुत्राणां पक्षपातेन सगुणावपांडुपुत्रान्मात्यजेत्युक्तं । मंत्रति सर्वेषामैकमत्येनाभ्युदयं प्रसाध्य स्वहितं भवकुर्वित्याह सहायत्यादिना ३८ । ३९
 ईश्वरे कालांतरियफलप्रतिभूते एतदेव स्वपरहिताचरणं मूलहेतुभूतं एतद्विना ईश्वरोऽपि फलं दातुं न समर्थ इत्यर्थः ४० ननु परहितकणे स्वहितं कथं स्यादित्यत आह वृद्धिरिति । वृद्धिः सहायमेकमेव न धनादीनां म
 न्यः । बुद्धिरिति पाठे मित्रसंग्रहधीः । प्रभावः शत्रूणां पराजयः । तेजः तद्देतुभूतं शौर्यं । सत्त्वमज्ञानैश्वर्यरूपं । उत्थानं उद्यमः । व्यवसायः निश्चयः । अवृत्तिर्जीविकाया अभ्यासः ४१ । ४२

श्वेतोग्रहःधूमकेतुः ४३ । ४४ नीनशननाशंप्राप्नुयुः ४५ । ४६ परेषांपांडवानां पापचेतसोदुर्योधनाद्याः ४७ । ४८ आत्माचित्तं पापात् इदंमेस्यादिदंमेस्यादित्येवंरूपात्मकल्पात् । कल्याणं भूमानंदैवह्यणि । प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिकामाया । विकृतिर्महदादिः । आत्मज्ञानात्सर्वज्ञानप्रसिद्धेः ४९ मोक्षानधिकारिणंप्रसाह य इति ५० । ५१ । ५२ । ५३ अभिजातवलंकुलवलम् ५४ । ५५ ५६ । ५७ औषधाद्याश्चिकित्सकाःनर्हन्ति तैरचिकित्स्यइत्यर्थः । आथर्वणावेदमंत्रा अपि किंपुनर्भाषामंत्रादयः । सुमिद्धाःअगदाःपारदादयः ५८ कुलपुत्रोज्ञातिः ५९ । ६० । ६१ कुलेजाताःपां

भीष्मस्यकोपस्तवचैवेद्वेदकल्पद्रोणस्यराज्ञश्चयुधिष्ठिरस्य ॥ उत्सादयेल्लोकमिमंप्रवृद्धःश्वेतोग्रहस्तिर्यग्गिवापतनखे ४३ तवपुत्रशतंचैवकर्णःपंचचपांडवाः ॥ पृथिवी मनुशासेयुगखिलांसागरांबराम् ४४ धार्तराष्ट्रावनंराजनव्याघ्राःपांडुसुतामताः ॥ मावनंछिंधिमव्याघ्रमाव्याघ्रानीनशन्वनान् ४५ नस्याद्विनमृतेव्याघ्रानव्याघ्रानस्युक्तेवेनम् ॥ वनंहिरक्ष्यतेव्याघ्रैर्व्याघ्रानरक्षतिकाननम् ४६ नतथेच्छंतिकल्याणान्परेषांवेदितुंगुणान् ॥ यथैषांज्ञातुमिच्छंतिनैर्गुण्यंपापचेतसः ४७ अर्थसिद्धिंपरामिच्छन्धर्ममेवादितश्चरेत् ॥ नहिधर्मादपैत्यर्थःस्वर्गलोकादिवामृतम् ४८ यस्यात्माविरतःपापात्कल्याणचनिवेशितः ॥ तेनमर्वमिदंबुद्धंप्रकृतिर्विकृतिश्चया ४९ योधर्ममर्थकामंचयथाकालंनिषेवते ॥ धर्मार्थकामसंयोगांसांऽमुत्रेहचर्विंदति ५० सन्नियच्छतियोवेगमुत्थितंक्रोधहर्षयोः ॥ सश्रियोभाजनं राजन्यश्चापत्सुनमुद्यति ५१ बलंपंचविधंनित्यंपुरुषाणांनिबोधमे ॥ यतुबाहुबलंनामकनिष्ठबलमुच्यते ५२ अमात्यलाभोभद्रतेद्वितीयंबलमुच्यते ॥ तृतीयंध नलाभंतुबलमाहुर्मनीषिणः ५३ यत्त्वस्यसहजंराजनपितृपैतामहंबलम् ॥ अभिजातबलंनामतच्चतुर्थंबलंस्मृतम् ५४ येनत्वेतानिसर्वाणिपसृगृहीतानिभारत ॥ यद्वलानांबलंश्रेष्ठतत्पज्ञाबलमुच्यते ५५ महतेयोऽपकारायनरस्यप्रभवेन्नरः ॥ तेनैवंसमासज्यदूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ५६ स्त्रीपुंराजसुसर्पेषुस्वाध्यायप्रभुशत्रुषु ॥ भोगेष्वायुषिविश्वासंकःप्राज्ञःकर्तुर्महति ५७ प्रज्ञाशरेणाभिहतस्यजंतोश्चिकित्सकाःसंतिनचौषधानि ॥ नहोममंत्रानचमंगलानिनाथर्वणानाप्यगदाःसुमिद्धाः ५८ सर्वश्चाग्निश्चसिंहश्चकुलपुत्रश्चभारत ॥ नावज्ञेयामनुष्येणसर्वेद्येतेऽतितेजसः ५९ अग्निस्तेजोमहल्लोकंयूढस्तिष्ठतिदारुषु ॥ नचोपयुंक्तेतद्दारुयावन्नोद्दीप्यतेपरैः ६० सएवखलुदारुभ्योयदानिर्मथ्यदीप्यते ॥ तद्दारुचवनंचान्यन्निर्दहत्याश्रुतेजसा ६१ एवमेवकुलेजाताःपावकोपमतेजसः ॥ क्षमावंतोनिराकाराःकाष्ठेऽग्निरिवशेरते ६२ लताधर्मात्वंसपुत्रःशालाःपांडुसुतामताः ॥ नलतावर्धतेजातुमहाहुममनाश्रिता ६३ वनंराजंस्तवपुत्रोऽम्बिकेयसिंहान्वनेपांडवांस्तातविद्धि ॥ सिंहैर्वहीनींहिवनंविनश्येत्सिंहाविनश्येयुर्हंरुतेवनेन ६४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ऊर्ध्वप्राणाद्युत्क्रामंतियूनःस्थविरआयति ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ?

दवाः ६२ शालाःमहावृक्षाः पांडवान्आश्रित्यमपुत्रोवर्द्धयेत्यर्थः ६३ तत्पुत्रान्निहतपांडवा अपिस्नेहाज्येयुरेवेतिभावः ६४ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ऊर्ध्वमिति । आयतिआगच्छति ?

॥ इति श्रीउद्योगपर्वणि नीचकंठीयेभारतभावदीपे सप्तत्रिंशो

निर्णिज्यप्रक्षालय आत्मसंस्थांस्वस्थितिं प्रतिवेद्यनिवेद्य २ यस्यकदर्यस्यभयात् राज्यादिपुधानिकत्वप्रथाभयात् अदीयमानत्वादेवनप्रतिगृह्णाति तस्यजीवितंअनर्थन्यर्थम् ३ शल्यकर्त्ताकांड
कृत् अत्रकीर्णीनष्ट्रस्यचर्यः नोदकार्ठउदकमात्रानर्होऽपि अतिथिः भृशंप्रियः प्रियवज्जामात्रादिवर्चनीयएवेत्यर्थः ४ श्रुतिविकायकप्रसंगादन्यदप्यविक्रययोग्यविक्रीणातिनोऽपिमान्यएवेतिविवक्षा
याऽविक्रयाण्याह अविक्रयमिति ५ दोषवानप्यतिथिःपूज्यः किमुतगुणवानितिवक्तुंनहुणानाह अरोपणइति । गतमंधिदिग्रहःस्नेहवैररहितः उदासीनवतरागद्वेषादिराहित्यात् ६ चोद्यःविधेयः
सावधानइत्यर्थः तापसोदरिद्रोऽप्यतिथिष्वप्रमत्तोभवेत्किंपुनर्भाग्यवानितिभावः ७ दीर्घोबाहू बुद्ध्यादूरस्थमप्यादातुंशक्नुवइत्यर्थः हिमतिदिनस्ति अतिथिभक्तादूरस्थाअपिपांडवानहेलनीयाइतिभावः

पाण्डत्वासाधवेऽभ्यागतायआनीयापःपरिनिर्णिज्यपादौ ॥ सुखंष्टृष्टाप्रतिवेद्यात्मसंस्थांततोदद्यादन्नमवेक्ष्यधीरः २ यस्योदकंमधुपर्कचगांचनमंत्रवितप्रतिगृह्णा
तिगेहे ॥ लोभाद्भयादथकार्पण्यतोवातस्यानर्थजीवितमाहुरार्याः ३ चिकित्सकःशल्यकर्त्ताऽवकीर्णीस्तेनःकूरोमद्यपो लूणहाच ॥ सेनाजीवीश्रुतिविकायकश्च
भृशंप्रियोऽप्यतिथिनोदकार्हः ४ अविक्रयंलवणंपक्वमन्नंदधिक्षीरंमधुतेलंघृतं ॥ तिलांसांसफलमूलानिशाकरंक्तवासःसर्वगंधागुडाश्च ५ अरोपणोयःसमलो
ष्टाश्मकांचनःप्रहीणशोकोगतसंधिविग्रहः ॥ निंदाप्रशंसोपरतःप्रियाप्रियेत्यजन्नुदासीनवदेषभिभुक् ६ नीवारमूलेंगुदशाकवृत्तिःसुसंयतात्माऽग्निकार्येषुचोद्यः ॥
वनेवसन्नतिथिष्वप्रमत्तोधुरंधरःपुण्यकृदेषतापसः ७ अपकृत्यबुद्धिमतोदूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ॥ दीर्घोबुद्धिमतोबाहूयाभ्यांहंसतिर्हंसितः ८ नविश्वसेद
विश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ॥ विश्वासाद्वयमुत्पन्नमूलान्यपिनिर्कृतंति ९ अनीर्षुर्गुप्तदारश्चसंविभागीप्रियंवदः ॥ श्लक्ष्णोमधुरवाक्स्त्रीणांनचासांवशगोभ
वेत् १० पूजनीयामहाभागाःपुण्याश्चगृहदीप्तयः ॥ स्त्रियःश्रियोगृहस्योक्तास्तस्माद्रक्ष्याविशेषतः ११ भितुरंतःपुरंदद्यान्मातुर्दद्यान्महानसम् ॥ गोषुचा
त्मसमंदद्यात्स्वयमेवकृषिंनृजेत् १२ ऋत्यैर्वाणिज्यचारंचपुत्रैःसेवेतचद्विजान् ॥ अद्रघोऽग्निर्ब्रह्मतःक्षत्रमश्मनोलोहमुत्थितम् १३ तेषांसर्वव्रंगतेजःस्वासुयोनिपुशाम्य
ति ॥ नित्यंसंतःकुलेजाताःपावकोपमतेजसः १४ क्षमावंतोनिराकाराःकाष्ठेऽग्निरिवशोरे ॥ यस्यमंत्रंनजानंतिबाह्याश्चाभ्यंतराश्चये १५ मराजासर्वतश्चक्षु
श्चिरमैश्वर्यमश्नुते ॥ करिष्यन्नप्रभाषेतकृतान्येवतुदर्शयेत् १६ धर्मकामार्थकार्याणितथामंत्रो नभिद्यते ॥ गिरिष्ठमुग्रास्त्वप्रासादंवारहोगतः १७ अरण्येनिः
शलाकेवातत्रमंत्रोभिधीयते ॥ नासुहृत्परममंत्रंभारतार्हतिवेदितुम् १८ अपंडितोऽवापिसुहृत्पंडितोऽवाप्यनात्मवान् ॥ नापरीक्ष्यमहीपालःकुर्यात्सचिवमात्मनः
१९ अमात्येक्ष्यार्थलिप्साचमंत्ररक्षणमेव ॥ कृतानिसर्वकार्याणियस्यपारिषदाविदुः २०

८ अविश्वस्तेभिमेनविश्वासःकार्यः ९ अनीर्षुरित्यादिसाद्धंश्लोकत्रयस्य गुप्तदाराःपांडवाःतेषांस्त्रीश्रीतुल्याद्रौपदीमापित्रात्वयारक्षणीयेवातस्तदतिक्रमाच्चवयमस्तीतितात्पर्यं १० । ११ । १२
प्रसंगात्पकृतेऽनुपयुक्तानपिधर्मानाह अद्रघइति । एतेपांचयथालाभंपकृतोपयोगित्वमप्युक्तं अद्रघइत्यादिनामं रेयादीनांवाज्यानामव्रतानकार्येतिस्मृतिम् १३ । १४ । १५ सर्वतश्चक्षुश्चरैःपरमं
त्रंजानन् १६ । १७ निःशलाकेनृणैरनावृते तत्रापिकश्चिच्छीनश्चेन्मंत्रभद्रःसंभवेदितिभावः १८ अनात्मवान् चपलशक १९ पारिषदाःमभासदः कृतान्येवविदुः किमुताप्ये २०

२१ अग्रस्तानिर्निधानि विपरिभ्रंशावविपरीतत्वेन भ्रंशात् २२ । २३ पाङ्गुण्यं वृष्णांसि विग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयणांसमूहः नश्रुतोयेनतः २४ पाङ्गुण्याभिज्ञत्वेन विदित आस्मात्स्वरूपं यस्य तस्य स्थानं यथास्थितत्वावस्था अनवज्ञातं सत्कृतं शीलमस्य २५ नवोक्षिण इति पाठे नवमिवादेरेण ईक्षितुं शीलमस्य आत्मनैव प्रत्ययो ज्ञानं यस्य स्वयमेव ज्ञातकोशस्य २६ नाममात्रेणैव राजा भवेत् भोगांस्तु भृत्यैः समानानेव भुंजीत २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ लोकस्य पर्यायः इहलोकपरलोकवत्त्वं तेन तद्विषयवृत्तांतं कर्मफलाधीनत्वस्वरूपमाज्ञानाति ननु बुद्ध्या

धर्मे चार्थे च कामे च सराजाराजसत्तमः ॥ गूढमंत्रस्य नृपतेस्तस्य सिद्धिरसंशयम् २१ अप्रशस्तानि कार्याण्यो मोहादनुतिष्ठति ॥ सतेषां विपरिभ्रंशाद्भ्रंश्यते जीवितादपि २२ कर्मणां तु प्रशस्तानामनुष्ठानं सुखावहम् ॥ तेषामेवानुष्ठानं पश्चात्तापकरं मतम् २३ अनधीत्ययथावेदान्न विप्रः श्राद्धमर्हति ॥ एवमश्रुतपाङ्गुण्यो न मंत्रं श्रोतुमर्हति २४ स्थानवृद्धिक्षयज्ञस्य पाङ्गुण्यविदितात्मनः ॥ अनवज्ञातशीलस्य स्वाधीना पृथिवी नृप २५ अमोघक्रोधहर्षस्य स्वयंकृत्वाऽन्वोक्षिणः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्य स्वसुदैववसुंधरा २६ नाममात्रेण तु प्येतच्छ्रेण च महीपतिः ॥ भृत्येभ्यो विसृजेदर्थान्नैकैः सर्वहरो भवेत् २७ ब्राह्मणं ब्राह्मणो वेदभर्ता वेदस्त्रियं तथा ॥ अमात्यं नृपतिर्वेदराजाराजानमेव च २८ न शत्रुर्वशमापन्नो मोक्तव्यो बध्यतां गतः ॥ न्यग्भूत्वा पर्युगासीत बध्यं हन्याद्वले सति ॥ अहताद्धिभयं तस्माज्जायते न चिरादिव २९ दैवतेषु प्रयत्नेन राजसुब्राह्मणेषु च ॥ निर्यतव्यः सदा क्रोधावृद्धबालातुरेषु च ३० निरर्थकलहं प्राज्ञो वर्जयेन्मूढसेवितम् ॥ कीर्तिचलभंतं लोकेन चानर्थेन युज्यते ३१ प्रसादो निष्फलो यस्य क्रोधश्चापि निरर्थकः ॥ नतं भर्तारमिच्छंति पदं पतिमि वस्त्रियः ३२ न बुद्धिर्धनलाभाय न जायमसमृद्धये ॥ लोकं पर्यायवृत्तांतं प्राज्ञो जानाति नेतरः ३३ विद्याशीलवयोवृद्धान् बुद्धिवृद्धांश्च भारत ॥ धनाभिजातवृद्धांश्च नित्यं मूढोऽवमन्यते ३४ अनार्यवृत्तमप्राज्ञमसूयकमधार्मिकम् ॥ अनर्थाः क्षिप्रमायांति वाग्दुष्टं क्रोधं न तथा ३५ अविस्वादनं दानं समयस्याव्यतिक्रमः ॥ आवर्त्तयंति भूतानि सम्यक्प्रणिहिता च वाक् ३६ अविस्वादको दक्षः कृतज्ञो मतिमान् नृजुः ॥ अपिसंक्षीणकोशोऽपिलभते परिवारणम् ३७ धृतिः शमो दमः शौचं कारुण्यं वागनिष्ठुरा ॥ मित्राणां चानभिद्रोहः समैताः समिधः श्रियः ३८ असंविभागी दुष्टात्मा कृतघ्नो निरपत्रपः ॥ तादृशराधिपो लोके वर्जनीयो नराधिप ३९ न चरात्रौ सुखं शेते स सर्पइव वेश्मनि ॥ यः कोपयति निर्दोषं स दोषोऽभ्यं तरं जनम् ४० येषु दुष्टेषु दोषः स्याद्योगक्षेमस्य भारत ॥ सदा प्रसादनं तेषां देवतानामिवाचरेत् ४१ येषां स्त्रीषु समायुक्ताः प्रमत्तपतितेषु च ॥ ये चानार्ये समासक्ताः सर्वे तंसंशयंगताः ४२ यत्र स्त्रीयत्र कितवो बालो यत्रानुशासिता ॥ मज्जंति तेऽवशाराजन्नद्यामश्मच्छवा इव ४३

धनं जाड्येन वादार्थिग्रालभ्यते सर्वत्र व्यवभिचारदर्शनादिति भावः ३३ अभिजातः कुलीनः ३४ । ३५ अविस्वादनं वंचनाशून्यं समयस्य स्वपरकृतमर्यादायाः आवर्त्तयंति शत्रून् पिस्वीकान् कुर्वन्ति प्रणिहिता प्रयुक्ता ३६ परिवारणं परिवारान् भृत्यमित्रादीन् ३७ समिधः उद्दीपिकाः ३८ असंविभागी पोष्येभ्योऽदत्त्वा स्वयं भुञ्जानः ३९ । ४० दुष्टेषु दूषितेषु देवतानाद्यतिक्रमात् ४१ समासक्ता निहिताः संशयंगताः कदाचित्माप्या इत्यर्थः ४२ । ४३

येभ्यः विशेषाः आधिक्यानि तेषु हि प्रदर्श्यमानेषु परस्परं स्वीयानामेव कलहप्रसंगान्मुल्यप्रयोजनं नश्यतीति भावः प्रसंगिनः प्रसंगः संघर्षस्तत्कारिणः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इत्युच्यते
गपर्वणि नीलकंठीयः भारतभावादीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ अनीश्वरोऽयमिति । भवाभवेऽर्थान्तराभ्यां दिष्टस्यैव स्वयं ब्रह्मचर्यमादृश्येति भावः भूतः प्रतिमान् १ बुद्धयवज्ञानं
अवज्ञातबुद्धित्वं २ मंत्रबलेन मूलबलेन च प्रियकृतप्रियो भवति सच दानाद्यभावे पुनरप्रियो भवति अहंतुन तथाऽतस्त्वया प्राप्तकाले मदुक्तेऽनादरो न कर्तव्य इति भावः ३ द्वेष्येति । यो यस्य द्वेष्यस्तस्मिन् न हृ-

प्रयोजनेषु ये सत्कान् विशेषेषु भारत ॥ तानहं पंडितान् मन्ये विशेषा हि प्रसंगिनः ४४ यं प्रशंसन्ति कितवायं प्रशंसन्ति चारणाः ॥ यं प्रशंसन्ति बंधक्योनसजीवति मानवः
४५ हि त्वातान् परमेष्वासान् पांडवानामितौ जसः ॥ आहितं भारते श्वर्यं त्वया दुर्योधने महत् ४६ तं द्रक्ष्यसि परिभ्रष्टं तस्मात्त्वमचिरादिव ॥ एश्वर्यमदसं मूढबलिलो
कत्रयादिव ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनीश्वरोऽयं पुरुषो भवाभवेऽसुत्रप्रो
तादारुमयी वयोषा ॥ धात्रा तु दिष्टस्य वशोऽकृतोऽयं तस्माद्दत्वं श्रवणे धृतोऽहम् ॥ १ ॥ विदुर उवाच ॥ अप्राप्तकालं वचनं बृहस्पतिरपि ब्रुवन् ॥ लभते बुद्धयवज्ञान
मवमानं च भारत २ प्रियो भवति दानेन प्रियवादेन चापरः ॥ मंत्रमूलबलेनान्योऽपि प्रियः प्रिय एव सः ३ द्वेष्येन साधुर्भवति न मेधावीनपंडितः ॥ प्रिये शुभानि कार्याणि
द्वेष्ये पापानि वैवह ४ उक्तं मया जातमात्रेऽपि राजन्दुर्योधनं त्यज पुत्रं त्वमेकम् ॥ तस्य त्यागात् पुत्रशतस्य त्रिद्विंशत्यागात् पुत्रशतस्य नाशः ५ नष्टद्विर्बहुमन्तव्या
या वृद्धिः क्षयमावहेत् ॥ क्षयोऽपि बहुमन्तव्योऽयः क्षयो वृद्धिमावहेत् ६ न स क्षयो महाराजयः क्षयो वृद्धिमावहेत् ॥ क्षयः सत्त्वहं मंतव्योऽयं लब्ध्वा बहूनां शयैः ७ समृ
द्धा गुणतः केचिद्भवन्ति धनतोऽपरे ॥ धनवृद्धान् गुणैर्हीनान् धृतराष्ट्र विवर्जय ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वैस्त्वमायती युक्तं भाषसे प्राज्ञसम्मतम् ॥ न चोत्सहे सुतं त्यक्तं युतं तो
धर्मस्ततो जगः ९ ॥ विदुर उवाच ॥ अतीव गुणसंपन्नो न जातु विनयान्वितः ॥ सुसूक्ष्ममपि भूतानां सुषुप्तं दर्शय १० परापवाद निरताः परदुःखोदयेषु च ॥ पर
स्परविरोधं च यतन्ते सततोत्थिताः ११ सदोपदर्शनं ये पांसवासे सुखमदृश्यम् ॥ अर्थादानं महान्दोषः प्रदानं च महद्वयम् १२ यैर्भेदनशीलास्तु सकामानि स्त्रियाः शठाः ॥
ये सापा इति विख्याताः संवासे परिगर्हिताः १३ युक्ताश्चान्यैर्महादोषैर्येन रास्तान् विवर्जयेत् ॥ निवर्तमाने सौहार्दं प्रीतिर्नीचप्रणश्यति १४ याचैव फलनिवृत्तिः सौहार्दं
चैव यत्सुखम् ॥ यतते चापवादाय यत्नमारभते क्षये १५ अल्पेऽप्यपकृते मोहान्नशांतिमधिगच्छति ॥ तादृशैः संगतं नीचैर्बन्धुसैरकृतात्मभिः १६ निशम्य निपुणं बुद्ध्या
विद्वान्दूराद्विवर्जयेत् ॥ योज्ञातिमनुगृह्णाति दग्धिं दीनमातुरम् १७

ध्यासाधुत्वादिकं सदपि नास्ति प्रियत्वसदपि न हृष्ट्याऽस्तीति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आयती युक्तं उदकं हितं ९ पुत्रं त्यक्तुं मन्त्रकेन दुष्टाः शकुन्यादयो वात्याऽया इत्याशयेनाह अनी
वेति । कुलविनाशो नोपेक्षणीय इति भावः १० । ११ । १२ । १३ सौहार्दं यैर्हीनैर्नो निवर्तमाने सति प्रीतिः कलनिवृत्तिः सुखं च प्रणश्यति मनीषोऽपवादाय यतने क्षयं च यत्नमारभते शांतिं च न गच्छतीति द्वयोः संबंधः
१४ । १५ मंत्रं न संघं १६ निशम्य विचार्य १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ शुभार्थिनापेश्वर्यलिप्सुना २३ । २४ । २५ । २६ दिग्भहस्तंविपाक्तवाणहस्तं सश्रीमान् एनस्तस्यज्ञानेवसादजंपापंविदति मृगवधजंपापंन्याधवे
त्यर्थः २७ । २८ खट्वांसमारुह्यश्चितागारंविष्टः लोकेआर्गंतुलज्जमानइत्यर्थः २९ नकश्चिदिति । भार्गवावधुक्कादन्यत्रनीतिशास्त्रकर्तारंशुक्रंविहायअन्यःकश्चिदपिनभपनयतेइतिन अपितुसर्वोऽप्यपन
यते अनीतिकरोति अतःयत्अतीतंतत्अतीतमेव शेषस्यतत्कालोचितस्यअर्थस्यप्रतिपत्तिःविचारःकर्त्तव्यइत्यर्थः ३० तदेवाह दुर्योधनेनेति । प्रत्यानेयंप्रतिकर्त्तव्यं ३१ प्रतीकारमेवाह तानिति । प्रतिष्ठाप्य
राज्यांशदानेनस्थिरीकृत्य ३२ धीराणांउपदेष्टृणांमुख्याहृतानिवचनानि अध्यवस्यतिनिश्चयंकरोति उत्तमफलंकर्माभ्यस्तइत्यर्थः ३३ सुकुशलैरप्युपयुक्तंउपदिष्टंज्ञानं असम्यगेव यतःउपलभ्यंइयं तेज

उद्यो०

अ०

३५

सपुत्रपशुभिर्बुद्धिंश्रेयश्चान्त्यमश्नुते ॥ ज्ञातयोवर्द्धनीयास्तैर्येइच्छन्त्यात्मनःशुभम् १८ कुलवृद्धिचराजेंद्रतस्मात्साधुसमाचर ॥ श्रेयसायोक्ष्यतेराजनकुर्वाणोज्ञा
तिसत्कियाम् १९ विगुणाह्यपिसंख्याज्ञातयोभरतर्षभ ॥ किंपुनर्गुणवंतस्तेत्वत्प्रसादाभिकांक्षिणः २० प्रसादंकरुवीराणांपांडवानांविशांपते ॥ दीयंतांग्राम
काःकेचित्तेषांवृत्त्यर्थमीश्वर २१ एवंलोकेयशःप्राप्तंभविष्यतिनराधिप ॥ वृद्धेनहित्वयाकार्यंपुत्राणांतातशासनम् २२ मयाचापिहितंवाच्यंविद्धिमांत्वद्धितै
पिणम् ॥ ज्ञातिभिर्विग्रहस्तातनकर्तव्यःशुभार्थिना ॥ सुखानिसहभोज्यानिज्ञातिभिर्भरतर्षभ २३ सम्भोजनंसंकथनंसंप्रीतिश्चपरस्परम् ॥ ज्ञातिभिःसहकार्या
णिनविरोधःकदाचन २४ ज्ञातयस्तारयन्तीहज्ञातयोमज्जयंतिच ॥ सुवृत्तास्तारयन्तीहदुर्वृत्तामज्जयन्तिच २५ सुवृत्तोभवराजेंद्रपांडवान्प्रतिमानद ॥ अधर्षणी
यःशत्रूणांतैर्वृत्तस्त्वंभविष्यसि २६ श्रीमंतंज्ञातिमासाद्ययोज्ञातिरवसीदति ॥ दिग्भहस्तंमृगइवसएनस्तस्यविंदति २७ पश्चादपिनरश्रेष्ठतवतापोभविष्यति ॥
तान्वाहृतान्सुतान्वाऽपिश्रुत्वातदनुचिंतय २८ येनखट्वांसमारुहःपरितप्येतकर्मणा ॥ आदावेवनतत्कुर्यादधुवेजीवितसति २९ नकश्चिन्नापनयतेपुमानन्यत्रभार्ग
वाव ॥ शेषसंप्रतिपत्तिस्तुबुद्धिमत्स्वेवतिष्ठति ३० दुर्योधनेनयद्येतत्पापंतेषुपुराकृतम् ॥ त्वयातत्कुलवृद्धेनप्रत्यानेयंनरेश्वर ३१ तांस्त्वंपदेप्रतिष्ठाप्यलोकंवि
गतकल्मषः ॥ भविष्यसिनरश्रेष्ठपूजनीयोमनीषिणाम् ३२ सुव्याहृतानिधीराणांफलतःपरिचिंत्ययः ॥ अध्यवस्यतिकार्येषुचिरंयशसितिष्ठति ३३ असम्यगु
पयुक्तंहिज्ञानंसुकुशलैरपि ॥ उपलभ्यंचाविदितंविदितंचाननुष्ठितम् ३४ पापोदयफलंविद्वान्पुनरभतिवर्द्धते ३५ यस्तुपूर्वकृतंपापमविमृश्यानुवर्तते ३६ अ
गाधपंकेदुर्मैधाविषमेविनिपात्यते ॥ मंत्रभेदस्यषट्प्राज्ञोद्गाराणीमानिलक्षयेत् ३७ अर्थसंततिकामश्चक्षेदेतानिनित्यशः ॥ मदंस्वप्नमविज्ञानमाकारंचात्मसंभवम्
३८ दुष्टमात्येषुविश्रंभंदूताच्चाकुशलादपि ॥ द्वाराण्येतानियोज्ञात्वासंभृणोतिसदानृप ३९

अविदितंनज्ञानं विदितंज्ञातंवातदनुष्ठितं । मदुक्तंत्वयिनिष्फलमेवेतिभावः ३४ यस्यज्येनादेःफलंब्रह्मवधादिपापोदयंपापंहेतुःतत्फलंफलहेतुभूतंकर्मयोनारभतेसर्वधते ३५ अविमृश्यअविचार्यपापमेवानु
वर्ततेसततंकरोति ३६ पंकेनरके ३७ अर्थसंततिःअर्थानामविच्छेदेनबुद्धिःतत्कामः । मदंमुरापानजंचित्तवेक्यं । स्वप्ननिद्रा । अविज्ञानंपरकीयगुप्तचारादेरज्ञानं । आत्मसंभवंआकारंनेत्रवक्त्रविकारा
दिकं । तावतैवपरदूतामंत्रमुच्यंति ३८ मंत्रभेदस्यद्वाराणिसंभृणोतिपिदधाति ३९

श्रुतंशास्त्रं ४० । ४१ मत्यामननेन युक्तिभिरनुचितनेन जात्येतिपाठेकुलीनत्वेन बुद्ध्यास्वानुभवेनसंपाद्यकार्ययोग्यतानिश्चित्य ४२ श्रुत्वापरतः दृष्ट्वास्वयं आहृत्याज्ञात्वा विज्ञायपुनःपुनर्विशे
षेणज्ञात्वा प्राज्ञतां ४३ परिच्छेदःभोग्यवस्तुसामग्री क्षेत्रेणजन्मस्थानेन कुशमवासिबुध्रायेणविवेकाभावात् परिचर्ययाआचारेण ४४ । ४५ वैद्यविद्यावंतं ४६ । ४७ चित्तंज्ञानमात्रंनि
भृतंशूदाचारमवृत्तं मंत्रयंत्रादि प्रज्ञाविशेषतोऽर्थोक्तयनसमता ४८ । ४९ रौद्राःक्रोपनाः साहसिकाःअविमृश्यकारिणस्तेषु ५० । ५१ इंद्रियाणांउत्सर्गोविषयेषुनृत्तिः अनुत्सर्गोविषयेभ्योनि

त्रिवर्गाचरणेयुक्तःसशत्रूनधितिष्ठति ॥ नवैश्रुतमविज्ञायवृद्धानुपसेव्यवा ४० धर्मार्थैर्वेदितुंशक्यौबृहस्पतिसमैरपि ॥ नष्टंमुद्रेपतितंनष्टंवाक्यमभृण्वति ४१
अनात्मनिश्रुतंनष्टंनष्टंनष्टमनग्रिकम् ॥ मत्यापरोक्ष्यमेधावीबुद्ध्यासंपाद्यचासकृत् ४२ श्रुत्वादृष्ट्वाऽथविज्ञायप्राज्ञंमैत्रीसमाचरेत् ॥ अकीर्तिंविनयोहंतिहंत्यनर्थं
पराक्रमः ४३ हंतिनित्यंक्षमाक्रोधमाचारोहंत्यलक्षणम् ॥ परिच्छेदेनक्षेत्रेणवेशमनापरिचर्यया ४४ परीक्षेतकुलंराजन्भोजनाच्छादनेनच ॥ उपस्थितस्यका
मस्यप्रतिवादो नविद्यते ४५ अपिनिर्मुक्तदेहस्यकामरक्तस्यकिंपुनः ॥ प्राज्ञोपसेविनं वैद्यं धार्मिकं प्रियदर्शनम् ४६ मित्रवंतं सुवाक्यं च सुहृदं परिपालयेत् ॥ दुष्कु
लीनः कुलीनो वामर्यादां यो न लब्धयेत् ४७ धर्मापेक्षी मृदुर्हर्मान् सकुलीनशतादरः ॥ ययोश्चित्तेन वा चित्तं निभृत्तं निभृतेन वा ४८ समेति प्रज्ञया प्रज्ञातयोर्मैत्रीनजी
र्यति ॥ दुर्बुद्धि मकृत प्रज्ञं छत्रं कूपं तृणैरिव ४९ विवर्ज्योतमेधावीतस्मिन्मैत्रीप्रणश्यति ॥ अवलिमेषु मुखे पुरौद्र साहसिकेषु च ५० तथैवापेतधर्मेषु न मैत्रीमा
चरेद्बुधः ॥ कृतज्ञं धार्मिकं सत्यमशुद्रं दृढभक्तिकम् ५१ जितेन्द्रियं स्थितं स्थित्या मित्रमत्यागि चेष्यते ॥ इंद्रियाणामनुत्सर्गो मृत्युनाऽपि विविशिष्यते ५२ अत्यर्थेपु
न रुत्सर्गः सादयेद्देवतानपि ॥ मार्दवं सर्वभूतानामनसूयाक्षमाभृतिः ५३ आयुष्याणि बुधाः प्राहुर्मित्राणां चाविमानना ॥ अपनीतं सुनीतेन योऽर्थप्रत्यानिनीषते
५४ मतिमास्थाय सुदृढांतदकापुरुषव्रतम् ॥ अयत्यांप्रतिकारज्ञस्तदात्वेदृढनिश्चयः ५५ अतीते कार्यशेषज्ञोनरोऽर्थेन प्रहीयते ॥ कर्मणामनसा वाचा यदभीक्ष्णं
निषेवते ५६ तदेवापहरत्येनं तस्मात्कल्याणमाचरेत् ॥ मंगलालंभनं योगः श्रुतमुत्थानमार्जवम् ५७ भूतिमेतानि कुर्वेत्तिसतां चाभीक्ष्णदर्शनम् ॥ अनिर्वेदः
श्रियो मूलं लाभस्य च शुभस्य च ५८ महान् भवत्यनिर्विण्णः सुखंचान्त्यमश्नुते ॥ नातः श्रीमत्तरं किंचिदन्यत्पथ्यतमं मतम् ५९ प्रभविष्णोर्यथा तातक्ष्मा सर्वत्र सर्व
दा ॥ क्षमेदशक्तः सर्वस्य शक्तिमान् धर्मकारणात् ॥ अर्थानर्थोऽसमौ यस्य तस्य नित्यं क्षमाहिता ६० यत्सुखं सेवमानोऽपि धर्मार्थाभ्यां न हीयते ॥ कामंतदुप
सेवेत न मूढव्रतमाचरेत् ६१ दुःखार्तेषु प्रमत्तेषु नास्तिकेष्वलसेषु च ॥ न श्रीर्वसत्यदांतेषु ये चोत्साहविवर्जिताः ६२

वृत्तिः सामृत्युतुल्यादुरनुष्ठेयेत्यर्थः ५२ । ५३ अयुष्याणि आयुःकराणि अपनीतं अन्यायेन नाशितं ५४ आयत्यां आगामिनिकाले दुःखस्य प्रतीकारज्ञः तदात्वेवर्त्तमानेदृढनिश्चयः भोगं विनामा
प्तस्य दुःखस्य नाशो नास्तीति ज्ञात्वा तत्संबंधेऽपि नोत्तपति ५५ । ५६ मंगलानां दधिदूर्वागवादीनां आलंभनं स्पर्शः योगः सहायसंपत् उत्थानं उद्यमः ५७ अनिर्वेदः उद्योगात् अनुपमः ५८ । ५९ तस्य म
ध्यमस्य योनशक्तः नाप्यशक्तस्तस्येत्यर्थः सर्वेषां क्षमाश्रेयस्करीत्यर्थः ६० मूढव्रतं आहारादौ अतिनिर्वर्षं ६१ अदातेषु लिप्साहनेषु ६२

सव्यपत्रयसंज्ञा ६३ अत्यार्यमतिदत्तमकुटिलं ६४ । ६५ । ६६ और्ध्वद्विरेकपरिकल्पनं यद्विनादि ६७ । ६८ संवत्सरेन्द्रिवापानिब्रह्मः भवत्येवैवस्व ६९ । ७० प्राज्ञपकाम्याप्राप्त
णस्यइच्छातदाज्ञयेत्यर्थः ७१ संदध्यावकुर्यात् अन्योऽधर्मः कामावच्छयासाधुनाकर्मणा ७२ । ७३ स्त्रीधूर्तकेलियाधूर्तचेलकवन्नावः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ वाक्कृत्यं दुर्धनं ७८ जना

आर्जवेननरं युक्तमार्जवात्सव्यपत्रयम् ॥ अज्ञातं मन्यमानास्तु धर्षयंतिकुबुद्धयः ६३ अत्यार्यमतिदत्तारमतिशूरमतिव्रतम् ॥ प्रज्ञाभिमानिनंचैव श्रीर्भयान्नोपसर्पति
६४ नचातिगुणवस्त्वेषानात्यंतनिर्गुणेषु च ॥ नैषागुणान्कामयतेनैर्गुण्यान्नानुरज्यते ॥ उन्मतागौरिवांधाश्रीः क्वचिदेवावतिष्ठते ६५ अग्निहोत्रफलावेदाः शी
लव्रतफलं श्रुतम् ॥ रतिपुत्रफलानारीदत्तमुक्तफलं धनम् ६६ अधर्मोपाजितैर्यैः कर्तव्यैर्ध्वेदेहिकम् ॥ न स तस्य फलं प्रेत्य धुंक्तेऽर्थस्य दुरागमात् ६७ कांता
रेवनदुर्गेषु कृच्छ्रास्वापत्सु संभ्रमे ॥ उद्यतेषु च शस्त्रेषु नास्ति सत्त्ववतां भयम् ६८ उत्थानं संयमो दाक्ष्यमप्रमादो धृतिः स्मृतिः । समीह्य च समारम्भो विद्धि मूलं भवस्य
तु ६९ तं शोचलं तापसानां ब्रह्मब्रह्मविदां बलम् ॥ हिंसा बलमसाधूनां क्षमा गुणवतां बलम् ७० अष्टौ तान्यव्रतानि अपोमूलं फलं पयः ॥ हविर्ब्राह्मणकाम्या च गुरोर्वचन
मौषधम् ७१ न तत्परस्य संदध्यावप्रतिकूलं यदात्मनः ॥ संग्रहेणैष धर्मः स्यात्कामादन्यः प्रवर्तते ७२ अक्रोधेन जयेत्क्रोधमसाधुं साधुना जयेत् ॥ जयेत्क्रुदयं दानेन ज
येत्सत्येन चानृतम् ७३ स्त्रीधूर्तकेऽलसेभीरौ चंडेषु रूपमानिनि ॥ चौरैकृतघ्ने विश्वासो न कार्यो न च नास्तिके ७४ अभिवादनशोलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः ॥ चत्वा
रिं संप्रवर्धते कीर्तिरायुर्यशो बलम् ७५ अतिक्लेशेन येऽर्थाः स्युर्धर्मस्यातिक्रमेण वा ॥ अरेर्वाप्रणिपातेन मास्मते पुमनः कृथाः ७६ अविद्यः पुरुषः शोच्यः शोच्यमैथु
नमप्रजम् ॥ निराहाराः प्रजाः शोच्याः शोच्यं राष्ट्रमराजकम् ७७ अध्वार्जरादेहवर्तापर्वतानां जलं जरा ॥ असंभोगो जरास्त्रीणां वाक्कृत्यं मनसो जरा ७८ अनाप्रायमं
लावेदा ब्राह्मणस्याव्रतं मलम् ॥ मलं पृथिव्या बाह्यं काः पुरुषस्यानृतं मलम् ७९ कौतूहलमलासाध्वीविप्रवासमलाः स्त्रियः ८० सुवर्णस्य मलं रूप्यं रूप्यस्यापिम
लं व्रतम् ॥ ॥ ज्ञेयं व्रतमलं सीसं सीसस्यापिमलं मलम् ८१ न स्वप्नेन जयेन्निद्रानां कामेन जयेत्स्त्रियः ॥ नेन्धनेन जयेदग्निपानेन सुरां जयेत् ८२ यस्य दानजितं मित्रं
शत्रुयोयुधिनिर्जिताः ॥ अव्रतपानजिता दाराः सफलं तस्य जीवितम् ८३ सहस्रिणोऽपि जीवंति जीवंति शतिनस्तथा ॥ धृतराष्ट्रविमुंचेच्छानं कथंचिन्न जीव्यते ८४
यत्पृथिव्यां ब्रौह्मिवं हिरेण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति पश्यन्नमुद्यति ८५ राजन्भूयो ब्रवीमि त्वां पुत्रेषु सममाचर ॥ समताय दिते राजन्स्वेषु पांडुसु ते
षु वा ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रायः अनभ्यासपत्रमलं येषां बाल्हीकाः 'पंचानां तिष्ठुष्वानां नदीनां वज्रसंगमः बाल्हीकानामते देशाः' ७१ विप्रसतः प्रवासः ८० । ८१ स्वप्नेन जयेनेन ८२ । ८३ । ८४ । ८५ वदिते
स्वेषु पुत्रेषु पांडवेषु च सममाचरति वदिते तेषु सममाचरति यथा धर्मराजं यं वेभ्यो देही स्वर्कः ८६ ॥ इति उद्योगपर्वणि श्रीलक्ष्मीये भारतावलीये एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥

योऽभ्यर्चित इति । असज्जमानः अभिमानशून्यः शक्तिं अहापयित्वा अनतिश्रम्यया शक्तीत्यर्थः संतसाधुर्नैतिलभते यतः प्रसन्नाः संतः साधवः सुखाय अलंमुखांदातुपर्योसाः १. अनपाकृष्टः परैरपकर्षाप्रपितोऽपि
२ समुत्कर्षः अनृतेन जय इत्यर्थः ३ एकपदे सर्वात्मना ४ स्तब्धता औद्धत्यं अभिमानः दर्पः तद्वत्त्वं अत्यागित्वं लुब्धता मदमोहोपकी कृत्यसत् ५।६।७।८ आकर्षः विचादीनां ९ अजेतसहितः
उक्षा अजोक्षा औदुंबरं ताम्रमयं पात्रजातं 'उदुंबरं स्मृतं ताम्रे' इति विश्वः विप्लोहमिति सर्वज्ञः स्वर्णनाभः शालग्रामः दुक्षिणावर्तः शंख इति नारायणः १० धन्यानि मंगलाग्रानि ११ सर्वपरं सर्वेभ्यः पुण्यं हेतुभ्यः

विदुर उवाच ॥ योऽभ्यर्चितः सद्भिरसज्जमानः करोत्यर्थं शक्तिमहापयित्वा ॥ क्षिप्रं यशस्तं समुपैतिसंतमलं प्रसन्ना हि सुखाय संतः १ महांतमप्यर्थमधर्मयुक्तं यः संत्यजत्यनपा-
कृष्ट एव ॥ सुखं सुदुःखान्यवमुच्यते जीर्णां त्वचं सर्प इवावमुच्य २ अनृते च समुत्कर्षो राजगामि च पैशुनम् ॥ गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्म हत्यया ३ असूयैकपदं मृत्युर-
तिवादः श्रियो वधः ॥ अशुश्रूषा त्वराश्वावा विद्यायाः शत्रवस्त्रयः ४ आलस्यं मदमोहौ च चापलं गोष्ठिरेव च ॥ स्तब्धता चाभिमानित्वं तथाऽत्यागित्वमेव च ५ एते वै सतदो-
षाः स्युः सदा विद्यार्थिनां मताः ॥ सुखार्थिनः कुतो विद्यानां स्ति विद्यार्थिनः सुखम् ॥ सुखार्थां वात्यजेद्विद्यां विद्यार्थां वात्यजेत्सुखम् ६ नाग्निस्तृप्यतिकाशानां नापगानां म-
होदधिः ॥ नांतकः सर्वभूतानां पुंसां वामलोचना ७ आशाघृतिं हंतिसमृद्धिं मंतकः क्रोधः श्रियं हंतियशः कदर्यता ॥ अपालनं हंति पशूंश्च राजन्नेकः कुडो ब्राह्मणो हं-
तिराष्ट्रम् ८ अजाश्च कांस्यं रजतं च नित्यं मध्वाकर्षः शकुनिः श्रोत्रियश्च ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीन एतानि ते संतुष्टे हे सदैव ९ अजोक्षा चंदनं वीणा आदर्शो मधुसर्पिषी ॥
विषमौ दुर्बलं शंखः स्वर्णनाभोऽथ रोचना १० गृहे स्थापयितव्यानि धन्यानि मनुरब्रवीत् ॥ देवब्राह्मणपूजार्थमतिथीनां च भारत ११ इदं च त्वां सर्वपरं ब्रवीमि पुण्यं पदं
तात महाविशिष्टम् ॥ न जातुकामा न भयान्नलोभाद्धर्मैर्जह्या जीवितस्यापि हेतोः १२ नित्यो धर्मः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥ त्यक्तानित्यं प्रति-
तिष्ठस्वनित्ये संतुष्य त्वतोष परो हिलाभः १३ महाबलान्पश्य महातुभावान्प्रशास्य भूमिधनधान्यपूर्णाम् ॥ राज्यानि हित्वा विपुलांश्च भोगान् गतान्नेद्रान् वशमंत-
कस्य १४ मृतं पुत्रं दुःखपुष्टं मनुष्या उक्षिप्य राजन् स्वगृहान्निर्हरति ॥ तं मुक्तकेशः करुणं रुदंति चिता मध्ये काष्ठमिव क्षिपंति १५ अन्धो धनं प्रेतगतस्य भुंक्ते वयांसि
चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाभ्यामयं सह गच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः १६ उत्सृज्य विनिवर्तते ज्ञातयो सुहृदः सुताः ॥ अपुष्पान् फलान् वृक्षान्यथा तात प-
तत्रिणः १७ अग्नौ प्रास्तंतु पुरुषं कर्मान्वेति स्वयं कृतम् ॥ तस्मात्तु पुरुषो यत्नाद्धर्मं संचिनुयाच्छनैः १८ अस्मालोकादूर्ध्वमप्युच्य च धोमहत्तमस्तिष्ठति ह्यंधकारम् ॥
तद्वै महा मोहनमिंद्रियाणां बुद्धयस्वमात्वां प्रलभेतराजन् १९

परं उत्कृष्टं महाविशिष्टं महेन उत्सवेन अविशिष्टं समानं मांगलिकमित्यर्थः १२ अस्य जीवत्वरूपहेतुरविद्या अनित्यं सुखदुःखे अविद्यां च नित्ये धर्मे निरवधे आत्मनि चाति तिष्ठस्वनिष्ठाकुरु संतुष्य संतोषं प्राप्नुहि
तोषः परउत्कृष्टः यस्मिन् लभे १३ १४ गृहात् निर्हरंति दूरीकुर्वति १५ १६ उत्सृज्य मृतस्य देहं त्यक्त्वा १७ १८ अस्मालोकादूर्ध्वस्वर्गे अमुष्य अमुष्मात् स्वर्गात् चात् अस्मा बभूवः पाताले महत्तमः तमां गुण-
प्रधानैः पुरुषैः प्राप्य स्थानं अंधकारं अंधकाशं तत् अंधतमः अंधतामिमां सारूप्यं नरकं बुद्धयस्व मात्साराणां च मलभेत रूढो १९

प्रतिपत्तुं शक्त्यसिचेदितिसंबंधः २० आत्माजीवो नदी पुण्यधर्मपञ्चतीर्थैस्त्वा सत्यं ब्रह्म तस्याद्वययोर्वस्याः तस्यां स्नातः निष्णातः प्रत्यङ्गुपे मग्नस्त्वर्चः पूयते शुद्धपतिकः पुण्यकर्मा पुण्यमपि किं नित्यमलो भ
एव वैराग्याभ्रपरं पुण्यमित्यर्थः २१ नदी संसार नदी जन्मदुर्गाणि संतर मोक्षार्थं यतस्त्वेत्यर्थः २२ । २३ धृत्येति । कामाजनायां च धेर्वैजित्वा शिश्रोदं दोषावरसेत् सम्यग्दृष्ट्वा वेत्तुनामाक्षो नेन हृष्टपूतस्यै
पदं यासेन च पाणिपादं चक्षुषारसेत् चक्षुःश्रोत्रे मनसैव परक्यादिभ्यः कुशब्देभ्यश्च व्यावर्त्तने नरसेत् मनोवाचं च कर्मणा संयमने नरसेत् २४ नित्योदकी नित्यं यथाक्रमं स्नानां च मनपरः २५ परिसंस्तीर्यां प्रीतिपरि
स्तरणैः एतेनाग्निहोत्रमुपलभ्यतीति नारायणः परिसंस्तीर्य वितत्य स्वेस्वे स्थाने आधायेत्यर्थः ततो यज्ञे रिष्ट्वा शङ्खपूतः अंतरात्मा चित्तं यस्य गोब्राह्मणार्थं मृत इत्यर्थः संग्रामे हतो वा क्षत्रियः २६ अधीत्य वेदं शास्त्रं

हृदं वचः शक्यसि चेद्यथा वन्निशम्य सर्वप्रतिपत्तुमेव ॥ यशः परंप्राप्स्यसि जीवलोके भयं न चामुत्र न चेहतेऽस्ति २० आत्मानदी भारतपुण्यतीर्था सत्योदयाधृति कूलादयोर्मिः ॥
तस्यां स्नातः पूयते पुण्यकर्मा पुण्यो ह्यात्मानित्यमलो भएव २१ कामक्रोधग्राहवर्ती पंचेंद्रियजलानदीम् ॥ नावं धृतिमयीं कृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर २२ प्रज्ञावृद्धं धर्मवृद्धं स्व
बंधुं विद्यावृद्धं वयसा चापि वृद्धम् ॥ कार्याकार्ये पूजयित्वा प्रसाद्यः संपृच्छेन्न समुद्येत्कदाचित् २३ धृत्या शिश्रोदं रक्षेत्पाणिपादं च चक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रे च मनसामनोवाचं
च कर्मणा २४ नित्योदकी नित्यं यज्ञोपवीती नित्यं स्वाध्यायी पतिता नवर्जा ॥ सत्यं ब्रुवन् गुरवे कर्म कुर्वन् ब्राह्मणश्च यत्वे ब्रह्मलोकात् २५ अधीत्य वेदान् परिसंस्तीर्य चाग्नीं
निष्ठा यज्ञैः पालयित्वा प्रजाश्च ॥ गोब्राह्मणार्थं शस्त्रपूतांतरात्मा हतः संग्रामे क्षत्रियः स्वर्गमेति २६ वैश्योऽधीत्य ब्राह्मणान् क्षत्रियांश्च धनैः काले संविभज्या श्रितांश्च ॥ त्रेतायु
तं धूममाघ्राय पुण्यं प्रेत्य स्वर्गे दिव्यसुखानि भुंक्ते २७ ब्रह्मक्षत्रवैश्यवर्णचण्डूः क्रमेणैतां व्यायतः पूजयानः ॥ तुष्टेष्वेतेष्वव्यथोदग्धपापस्त्यक्त्वा देहं स्वर्गसुखानि भुंक्ते २८
चातुर्वर्ण्यस्यैष धर्मस्तवोक्तो हेतुं चानुब्रुवतो मे निबोध ॥ क्षात्राद्धर्माद्धीयते पांडुपुत्रस्तत्त्वं राजन राजधर्मे नियुक्त्व २९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतद्यथा त्वं मामनुशाससि
नित्यदा ॥ ममापि च मतिः सौम्य भवत्येवं यथाऽऽस्थमाम् ३० सातु बुद्धिः कृताऽप्येवं पांडवान् प्रतिमेषदा ॥ दुर्योधनं समासाद्य पुनर्विपरिवर्तते ३१ नदिष्ठमभ्यतिक्रान्तुं
शक्यं भूतेन केनचित् ॥ दिष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥
॥ समाप्तमिदं प्रजागरपर्व ॥ अथ सनत्सुजातपर्व ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुक्तं यदि ते किंचिद्वाचा विदुर विद्यते ॥ तन्मेशु श्रूयतो ब्रूहि विचित्राणि हि भाषसे १ ॥ विदुर उवाच ॥
धृतराष्ट्रकुमारो वैयः पुराणः सनातनः ॥ सनत्सुजातः प्रोवाच मृत्युर्नास्तीति भारत २ सते गुह्यान् प्रकाशांश्च सर्वान् हृदयसंश्रयात् ॥ प्रवक्ष्यति महाराज सर्वबुद्धिमतां वरः ३

मिति शेषः त्रेता अधिष्ठाय तस्याः पूतं धूमं आघ्राय पुण्यं पावनं प्रेत्य मृत्वा २७ । २८ क्षात्राद्धर्माद्धीयतीति पालनरूपात् राज्यादितियावत् राजधर्मे राज्ये २९ मां अनुशासति अनुशासति ३० । ३१ । ३२
॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ एवं ब्रह्मविद्याधिकां विविशेषां भूतासाधनसंपत्तिः सत्यगुणपादिता तत्र कचित्कचित्प्रतंगात् यतो यतो निवर्त्तत इत्यादिना संक्षेपेण
विद्यामृचिता तत्रिस्तरेण श्रोतुं कामो धृतराष्ट्र उवाच अनुक्तमिति । तत्तथा १ मृत्युः जन्ममरणप्रवाहात्मकः संसारः २ तेषु भ्यं गुह्यान् गोप्यान् योगकलादीन् प्रकाशान् समादीन् हृदयसंश्रयान् भर्मान् प्रवक्ष्यति ३